

BIBA LEZE

BIBA LEZE,
BIBA GRE!
TOVOR NESE,
OSEL NI!
ROGE KAŽE,
KOZEL NI.

- Kako se biba igra v pesmici?
- Kdo misliš, da je biba?

URA JE ENA, MEDVED ŠE SPI

URA JE ENA,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE DVE,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE TRI,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE ŠTIRI,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE PET,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE ŠEST,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE SEDEM,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE OSEM,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE DEVET,
MEDVED ŠE SPI ...
URA JE DESET,
MEDVED ŠE ŽE BUDI ...,

URA JE ENAJST,
MEDVED ŽE STOJI ...,
URA JE DVANAJST,
MEDVED ŽE LETIII ...!

- Kaj se dogaja v pesmici?
- V pesmici medved lovi otroke takrat, ko ne spi.
- Kako se igramo igro ura je ena, medved še spi? Kje spi medved, ko se igrate? Kaj naredi medved, ko je ura deset? Kdaj se razbežimo, da nas medved ne ulovi? Kaj se zgodi s tistim, ki ga medved ulovi?

BELA LILIJA

BELA BELA LILIJA,
V KROGU PLEŠE DEKLICA,
DEKLICA SE ZAVRTI,
PA SI ENO (EN'GA) IZVOLI.

- Kako zarajamo rajalno igrico bela lilija?

POLŽEK

POLŽEK SLINČEK, POLŽEK SLINČEK,
KLIČE TE PRIJATELJ BINČEK,
PRIDI HITRO VEN IZ HIŠKE
IN POKAŽI MI ROŽIČKE.

- Kako kliče polžka prijatelj Binček?
- Kaj bi Binček rad videl?
- S pesmico bomo vsi skupaj priklicali polžka, da bo prilezel iz hišice.

CINCA BINCA

CINCA BINCA, V LUKNJI MIŠ,
ČE JO UJAMEŠ, NE MIŽIŠ.
KDOR PA MIŠKE SE BOJI,
TA ZA KAZEN NAJ MIŽI.
EN, DVA, TRI, EN, DVA, TRI,
ZDAJ MIŽIŠ TI.

- Z izštevanko Cinca binca se igramo slepe miši. Nauči se jo še ti.

ČRKE RAZIGRANKE

HI, HI, HI – KONJIČKI!
GOR, GOR, GOR – PO GRIČKI!
RI-RI-RI RINGA – RAJA!
DO, DO, DO – PODKRAJA.
HOP, HOP, HOP – BO ŠLO V GALOP!

- Kaj delajo konjički v pesmici?
- Kako v pesmici spodbujajo konjičke?
- Pesmico se v dvojicah naučite na pamet. Prvi v dvojici govori začetke pesmice, drugi nadaljuje. Vlogi si zamenjata.
- Kateri glasovi in besede se igrajo v pesmici?

EN, DVA – SMO DOMA
TRI, ŠTIRÍ – PO KROMPIR!
PET, ŠEST – KROFE JEST!
SEDEM, OSEM – LEPO TE PROSIM.
DEVET, DESET NE ME VZET.

DIDL-DIDL DAČKA
PETER JAHA MAČKA,
MAJDA PA KOZLIČKA –
FAJMOŠTER KONJIČKA,
FAJMOŠTER KOZLIČKA.
TO STA DVA PRAŠIČKA!
DEKLA PA PRAŠIČKA!
GREVA NA VRH GRIČKA.

- S katerimi igrivimi besedami jaha Peter mačka?
- Nadaljuj pesmico DIDL-DIDL DAČKA po svoje.

TRIJE ZAJCI,
ZAJKLJI DVE
V REPI Z REPO
SE GOSTE.

- Poznaš še katero drugo pesmico s štetjem. Povej jo.
- Sestavi še sam/-a pesmico EN, DVA (čofota).

CIPSIPILIPSIPILONIKA

TAM POD MOSTOM JE PISALO:

CIPSIPILIPSIPILONIKA!

KDOR TE BESEDE NE IZGOVORI,

TA
LOVI!

- Tudi ti si izmisli čim daljšo besedo, ki bo pisala pod mostom. Učitelj/-ica naj jo s tabo večkrat ponovi, sošolci/-ke pa naj jo vstavijo v pesmico. Povej spremenjeno pesmico.

EKATE – PEKATE, CUKATE ME,
FIBRE, FABRE, DOMINE!
EKTUM – PEKTUM, KUŠTR ŠTRUC,
KVINTE – KVANTE – FIGO PUC!

TINE PIHA – MIHA DIHA!
JOŽE VLEČE – TONE PEČE.

ANČKA POMARANČKA

V PRVI KLOPICI SEDI,
IMA TABLICO PRI SEBI
IN NAPIŠE ČRKO »I«.
POJDI VEN ZDAJ TI.

PIKA NOGAVIČKA

IMA RDEČA LIČKA,
NOSEK PA RUMEN,
TI PA POJDI – VEN!

PIKICA IN TONČEK

STA LIZALA BONBONČEK.
BONBONČEK SE STOPI,
PIKICA – LOVI!

- Sestavi svojo izštevanko. Lahko začneš tako:
EN – TEN – TINA
AJ – BAJ, TUMIKAJ
ANGULI – BANGULI, TI – LI – LI!
ULE – DULE – DOF!
O, MONI, MONI, MA!

- V pesmicah se igrajo imena. Izberi si tisto pesmico, ki ti je všeč. Tudi ti sestavi igrivo pesmico, tako da si izmisliš imena in nato nadaljuješ razigrano pesmico.

MUREN POJE:

ČRI-ČRI!
LUNA GLEDA,
SONCE SPI!

ŽOLNA TRKA:

TRK, TRK, TRK!
BRZOJAV IZ
DVAJSET ČRK!

- Kako poje muren? Kdaj najraje poje?
- Oponašaj, kako trka žolna. S čim pa trka?

PIKAPOLONICA
KRILA ZLOŽI,
PIKE PREŠTEJE,
SPET ODLETI.

- Kaj dela pikapolonica v pesmici?

KDO BO Z NAMI ŠEL V GOZDIČEK

KDO BO Z NAMI ŠEL V GOZDIČEK,
TJA V GOZDIČEK
POD GRMIČEK?

KAJ JE TO?

ZJUTRAJ
BREZ BUDILKE SE ZBUDI,
BREZ USPAVANKE
ZVEČER ZASPI.
A ČEZ DAN?
HODI BREZ NOG
PO NEBU NAOKROG.

(SONCE)

NAJPREJ RASE
IN SE DEBELI,
TAKOJ ZATEM
SPET HUJŠATI HITI.

(LUNA)

PIKA – POKA

PIKA – POKA, PIKA – POK,
RAVNO PRAV JE GRIČ VISOK!
POLJA VIDIŠ, GAJ IN LOG,
VSE VASICE NAOKROG.

POKA – PIKA, POKA – PIK,
SVET JE POLN PRELEPIH SLIK!

PIKA –
POKA –
POKA –
PIK.

- Kaj slišiš v pesmici?
- Kaj vidiš v pesmici? Kaj vse vidiš z vrha griča?
- Kaj pa pomeni stopničasto spuščanje besed?
- Kako si predstavljaš svet, ki je poln prelepih slik?

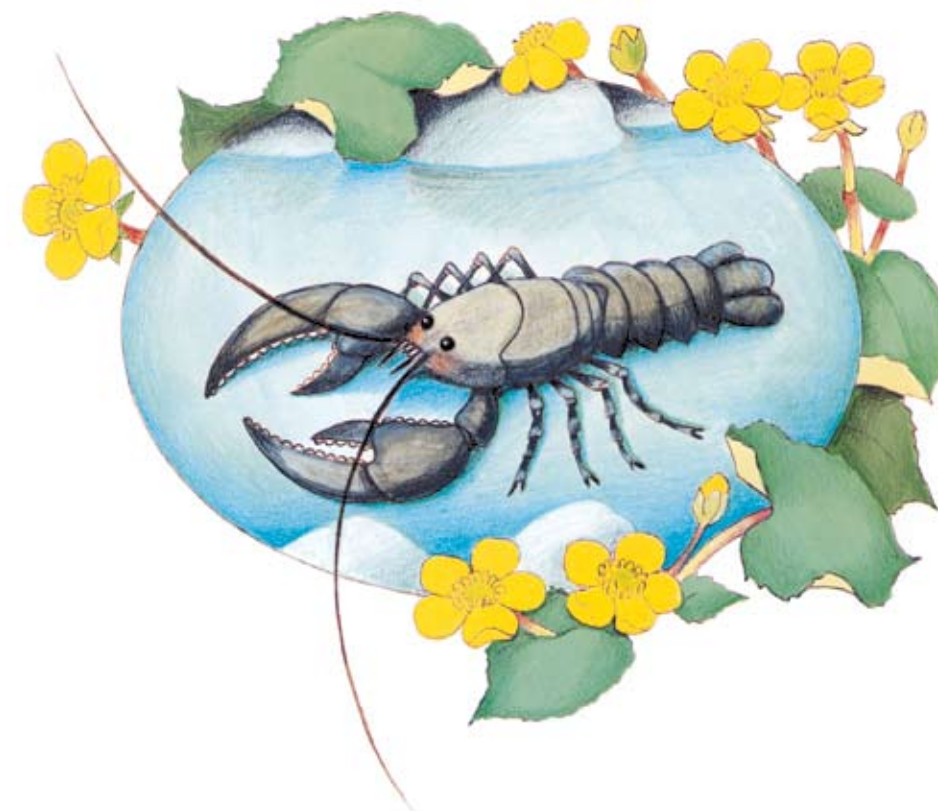
RAK

RAK, RAK
JE KROJAČ,
VREZAL MI JE
DVOJE HLAČ.

KER MI HLAČE
NISO PRAV,
SEM MU JIH
NAZAJ POSLAL.

RAK, RAK
JE RDEČ,
KER MI HLAČKE
NISO VŠEČ.

- Kaj dela rak v pesmici?
- Kakšne hlače je naredil rak?
- Kaj je naredil deček s hlačami?
- Zakaj je postal rak rdeč?
- Kaj pomeni, če nekomu rečemo, da je »rdeč kot kuhan rak«?
- Se ti je že kaj podobnega pripetilo? Kdaj?
- Posnemaj rakovo striženje (z rokami ali nogami).

PESEM O ČRIČKU

ČRI-ČRI, ČRI-ČRI, ČRIČEK
V LEPI SUKNJICI,
V SONCU JE VES GRIČEK,
ON PA SPAVA V LUKNJICI.

»ČRI-ČRI, ČRI-ČRI, ČRIČEK,
KDO TE V SPANJU STRAŽI?«
VPRAŠA GA FANTIČEK,
S SLAMICO GA DRAŽI.

DREZA GA FANTIČEK
OKROG NOSA S SLAMICO
ČRI-ČRI, ČRI-ČRI, ČRIČEK
ŽE ZAPUŠČA JAMICO.

IN: ČRI ... ČRI ... ČEZ GRIČEK
ČRIČEK PETI SKUŠA,
SKRIL SE JE FANTIČEK
PESMICO POSLUŠA.

- Kdo nastopa v pesmici?
- Katero žival opazuje fantiček v pesmici?
- Kaj dela čriček podnevi in kaj ponoči?
- Zakaj se je fantiček skrtil?
- Kdaj se oglašajo črički?

PESMICA JE RAZDELJENA NA ŠTIRI DELE.
IMENUJEMO JIH KITICE.
POKAŽI JIH.

KADAR SE CICIBAN JOČE

CICIBAN SE CMERI
ZA DVE MILI JERI.
HITRO, HITRO MEH ZA SMEH,
VLECI GA PO VSEH KOTEH,
MEČI GA OB TLA, POD STROP,
IN OB STENO, HOP, HOP, HOP!
POK! – SE SMEH RAZPOČI,
SMEH IZ NJEGA SKOČI.

- Kdo je Ciciban? Poznaš še katero pesem Otona Župančiča?
- Kaj pomeni, da se Ciciban cmeri za dve mili Jeri?
- Katere besede izražajo poskakovanje meha? Katera beseda poudari, da je meh počil?
- Kaj bi naredil/-a, da se bo Ciciban spet smejal?
- Kako si predstavljaš meh, ki se razpoči? Povej.
- Katera pesmica bi po tvoje razvedrila cmeravega otroka?
- Kdo je pesem napisal?

Kdor piše pesmi, je PESNIK.

UGANKE

POD IGLÁTO GORÓ
VEM ZA ČRNO VOJSKÓ.

(MRAVLJE)

PET SINOVI IZ ENE HIŠE,
PA SE VSAK DRUGAČE PIŠE.

(PRSTI NA ROKI)

BREZ KLJUČKA JE
ZAKLENJENO
ČEZ GÓRO JE NAMENJENO;
VSAK LAHKO VE, KOMU IN
KAM,
KAKO IN KAJ, PA ÊDEN SAM.

(PISMO)

- Reši uganke. Rešitve nariši v delovni zvezek.
- Uganke so kot drobne pesmice. V njih poišči besede, ki se rimajo.

MODRI MEDVEDEK

Zakaj je brundo vadil skok v višino.
Kateri šport ti je všeč? Opiši ga.

ZVONOVI

BIM-BIM, BIM-BIM!
JAZ DAN ZVONIM,
NA OKNA VSA TRKAM,
ZASPANCE BUDIM,
BUDIM - BIM-BIM!

BAM-BAM, BAM-BAM!
JAZ SONCA VAM DAM,
EN PEHAR ZA POLJE,
EN PEHAR ZA HRAM
GA DAM - BAM-BAM!

BOM-BOM, BOM-BOM!
KJE TVOJ JE DOM?
KDOR POT SI IZGREŠIL,
JAZ VODIL TE BOM
NA DOM - BOM-BOM!

- Kako zvoni zvon zjutraj, ko trka na okna in budi zaspance?
- Kako se oglašča opoldne, ko sije močno sonce?
- Kako ga je slišati zvečer, ko kliče in vodi domov?
- Kaj tebe zvečer kliče domov?

RDEČA KAPICA

BILA JE NEKOČ MAJHNA, SRČKANA DEKLICA, KI JO JE VZLJUBIL VSAKDO, ČE GA JE LE POGLEDALA. NAJRAJŠI PA JO JE IMELA NJENA BABICA. TA SPLOH NI VEDELA, KAJ VSE NAJ DA OTROKU. NEKOČ JI JE PODARILA KAPICO IZ RDEČEGA ŽAMETA IN, KER JI JE TAKO LJUBKO STALA IN TUDI SAMA NI HOTELA NOSITI NIČ DRUGEGA VEČ, SO JI REKLI KAR RDEČA KAPICA.

NEKEGA DNE JI JE REKLA NJENA MAMA: »NÁ, RDEČA KAPICA, TU IMAŠ KOS POGAČE IN STEKLENICO VINA, NESI TO BABICI TJA VEN. BABICA JE BOLNA IN SLABA IN TO JI BO DOBRO DELO.

OKREPČALA SE BO. HITRO SE ODPRAVI, DA NE BO PREVROČE,
IN KO PRIDEŠ TJA VEN, HODI LEPO NARAVNOST PO POTI IN NE
TEKAJ PO STRANSKIH STEZAH, DA NE BOŠ PADLA IN RAZBILA
STEKLENICE, IN BABICA NE BO DOBILA NIČ. IN KO VSTOPIŠ V
SOBO, NE POZABI VOŠČITI DOBRO JURO IN NE KUKAJ PO VSEH
KOTIH IN KOTIČKIH!«

»VSE BOM LEPO NAPRAVILA, KAKOR JE TREBA,« JE REKLA RDEČA
KAPICA IN DALA NATO MAMI ROKO.

(ODLOMEK)

- Kakšna je bila deklica iz zgodbe? Zakaj so jo klicali Rdeča kapica?
- Kaj ji je nekega dne naročila mama?
- Oglej si ilustracije o srečanju med Rdečo kapico in volkom.
Kaj sta se pogovarjala? Zaigrajte srečanje Rdeče kapice in volka.
- Poslušaj pravljico do konca.
- Kaj bi naredil/-a, če bi srečal/-a volka v pravljici?

Jacob in Wilhelm GRIMM

SNEGULJČICA

SNEGULJČICA PA JE DORAŠČALA IN POSTAJALA ČEDALJE LEPŠA.
IN KO JI JE BILO SEDEM LET, JE BILA ZALA KAKOR JASNI DAN IN
LEPŠA KAKOR KRALJICA SAMA. KO JE TA NEKOČ SPET VPRAŠALA
ZRCALO:

»ZRCALCE, ZRCALCE NA STENI, POVEJ,
KATERA NAJLEPŠA V DEŽELI JE VSEJ?«

JI JE ZRCALCE ODGOVORILO:

»NAJLEPŠI, KRALJICA, VI STE PRI NAS,
SNEGULJKA PA TISOČKRAT LEPŠA OD VAS.«

OB TEH BESEDAH SE JE KRALJICA PRESTRAŠILA IN PORUMENELA IN POZELENELA OD ZAVISTI. OD TEGA DNE DALJE SE JI JE V JEZI KRČILO SRCE, KADAR KOLI JE ZAGLEDALA SNEGULJČICO; TAKO SILNO JO JE ZASOVRAŽILA. NEVOŠČLJIVOST IN NAPUH STA KAKOR PLEVEL RASLA ČEDALJE VIŠE V NJENEM SRCU, TAKO DA NI IMELA MIRU NE PODNEVI NE PONOČI. NAPOSLED JE POKLICALA LOVCA IN MU REKLA:

»ODPELJI TO SMRKLJO V GOZD, NOČEM VEČ, DA BI JO IMELA PRED OČMI.«

LOVEC JE UBOGAL IN JO ODPELJAL. SREDI GOŠČE JE DEKLICA BRIDKO ZAJOKALA IN POPROSILA. »AH, LOVEC DRAGI, PUSTI ME PRI ŽIVLJENJU; V DIVJI GOZD BOM POBEGNILA IN NIKDAR VEČ SE NE VRNEM DOMOV.«

IN KER JE BILA TAKO ZALA, SE JE JE LOVEC USMILIL IN DEJAL:

»PA POBEGNI, OTROK UBOGI!« PRI SEBI PA JE POMISLIL: »SAJ TE BODO TAKO KMALU POŽRLE DIVJE ZVERI.«

(ODLOMEK)

- Kakšna je bila kraljica v pravljici? Kaj pa Sneguljčica?
- Kaj je vprašala kraljica čudežno ogledalo na steni?
- Kaj ji je to odgovorilo?
- Kdaj se je kraljica razjezila na ogledalo?
- Kdo je pomagal Sneguljčici?
- Kaj bi ti naredil/-a, če bil/-a na lovčevem mestu?

France Bevk

PETER KLEPEC

PETER KLEPEC, SIN REVNE VDOVE, JE SLUŽIL KOT PASTIR. KER JE BIL DROBEN IN ŠIBEK DEČEK, SO MU DRUGI PASTIRJI NAGAJALI. ZATO JE BIL ŽALOSTEN IN ZELO SI JE ŽELEL, DA BI BIL MOČAN. NEKOČ JE NA JASI NAŠEL SPEČO DEKLICO. SONCE JE SIJALO NARAVNOST NANJO. KLEPEC JE NALOMIL VEJE IN JIH PODTAKNIL V ZEMLJO OKOLI NJENE GLAVE. KO SE JE ZBUDILA, GA JE VPRAŠALA, KAJ SI ŽELI ZA PLAČILO. POVEDAL JI JE, DA BI BIL RAD TAKO MOČAN, DA BI PREMAGAL PASTIRJE, KI MU NAGAJAJO.

»POJDI Z MENOJ!« JE REKLA VILA.

PELJALA GA JE K STRMI SKALI, ČEZ KATERO JE PADAL DEBEL CUREK VODE. ZAJELA JO JE V DLAN IN JO PONUDILA KLEPCU:

»NA, PIJ!«

IN PETER KLEPEC JE PIL. KOMAJ JE VODO IZPIL, JE ŽE ČUTIL VELIKO MOČ V SEBI. POPADEL JE TANKO BREZO IN JO IZRUAL S KORENINAMI VRED. VILA MU JE PONUDILA DRUGO DLAN VODE. KO JO JE IZPIL, JE IZRUAL VELIKO SMREKO. POPIL JE ŠE TRETJO DLAN VODE, TEDAJ JE ZGRABIL VELIKANSKO SKALO IN JO DVIGNIL NAD GLAVO.

BIL JE VES ZAČUDEN IN SREČEN. VROČA ŽELJA SE MU JE IZPOLNILA. HOTEL SE JE ZAHVALITI ČUDEŽNI DEKLICI, A TA SE JE ŽE SPREMENILA V BEL OBLAČEK IN IZGINILA.

ŠELE TEDAJ JE SPOZNAL, DA JE BILA TO GORSKA VILA.

(ODLOMEK)

- Kdo je bila čudežna deklica v pravljici? Opiši, kako si jo predstavljaš.
- Kako se je vila zahvalila za zeleno streho?
- Kaj si je želel Peter Klepec?
- Kako je dobil moč? Kako misliš, da se je takrat počutil?
- Kaj je tedaj spoznal?

Anica Černež

BELE SNEŽINKE

ZVEZDICE BELE,
BELE SNEŽINKE,
PADAJO, PADAJO
TIHO Z NEBA.

BELI METULJČKI,
BELE SNEŽINKE,
IŠČEJO, IŠČEJO
POT DO SVETA.

ZVEZDICE BELE
ČUVAJO ZEMLJO,
ČUVAJO V ZEMLJI
SKRITI ZAKLAD.

BELI METULJČKI
JI NOSIJO SANJE,
SANJE IN MISEL
NA ZLATO POMLAD.

- Kdo nastopa v pesmici? Komu so podobne snežinke v pesmi?
- Zamisli in si predstavljalj, kako padajo snežinke. Kaj slišiš? Pripoveduj.
- Na kaj pomisliš, ko slišiš besedi »bele snežinke«?
- Kaj so v pesmi beli metuljčki?
- Kako si predstavljaš skriti zaklad iz pesmi? Opiši ga.
- Komu beli metuljčki nosijo sanje?
- Kaj še nosijo beli metuljčki?
- Kako potujejo misli? Kje misliš, da je konec njihovih potovanj?
- Na kaj vse bi lahko zvezdice spomnile Zemljo? Kakšne misli bi ji lahko še prinašale? Na kaj vse bi jo lahko spomnile?
- Pričarajte zasnežen razred s snežinkami iz papirja.

Kuža Luža

TAKRAT ŠE NI IMEL IMENA.

KLICALI SO GA KAR KUŽA ALI PESÈK ALI ŠČENE ALI CUCEK. NI IMEL DOMA, PA SE JE POTEPAL OD HIŠE DO HIŠE, PO CESTAH IN POTEH, SPAL POD DREVESI, V HLEVIH, POD CIRKUŠKIMI VOZOVI. JEDEL JE, KAR JE NAŠEL, PIL, KAR JE TEKLO.

NEKEGA DNE PA JE ZAŠEL V VELIKO, SVEČANO DVORANO. NA ŽAMETNIH BLAZINAH IN MEHKIH NASLONJAČIH SO SEDELI IN POLEŽAVALI PSI. NEKATERI SO DREMALI, DRUGI SO MOMLJALI, NOSLJALI, KAŠLJALI, SMRČALI ALI CELO RENČALI. PO VSEJ DVORANI SO STALI KIPI NAJVEČJIH PSOV, PO STENAH SO VISELE SLIKE IZ SLAVNE PASJE ZGODOVINE. IN SKOZI OKNA JE PADALA NAJLEPŠA PASJA SVETLOBA.

NISO GA ŠE OPAZILI, PA SE JE ŠE BOLJ STISNIL V KOT IN SE NI MOGEL NAGLEDATI. VIDEL JE, KAKO SO MOPSIJI IN BOKSERJI PRINAŠALI NAJBOLJŠE PASJE JEDI IN SO SE PRI TEM KAR NAPREJ PRIKLANJALI VELIKIM PSOM. VELIKI PSI SO JEDLI POČASIN SVEČANO IN NIKOLI NISO BILI SITI.

(ODLOMEK)

- Kako so klicali kužka brez imena v zgodbici? Kje je živel?
- Kam je prišel nekega dne? Opiši pasjo dvorano. Kaj so delali psi v dvorani?
- Kako bi se ti počutil/-a na njegovem mestu?
- Gotovo te zanima, kako je kužek dobil ime Luža. Učitelj/-ica naj vam prebere celo zgodbo.
- Kako pa bi ti dal/-a ime kužku? Kako bi ga negoval/-a, kaj vse bi z njim počel/-a?

O POVODNEM MOŽU

ŽIVEL JE DEČEK, KI SE JE RAD KOPAL. NEKOČ GA JE ODNESLA NARASLA VODA. KRIČAL JE IN JOKAL, DA GA JE ZASLIŠAL POVODNI MOŽ, KI JE ŽIVEL NA DNU VODE. DEČEK JE ZAJEL VODO V NOS IN USTA TER SE IZGUBIL KAKOR V SNU. KO JE PRIHITEL POVODNI MOŽ, GA JE NAŠEL ŽE SPEČEGA. DEČEK MU JE BIL ZELO VŠEČ, ŽAL BI MU BILO, ČE BI UTONIL. ZATO GA JE ODNESEL V SVOJ PREKRASNI GRAD NA DNU VODE.

DEČEK SE JE PREBUDIL. POGLEDAL JE OKROG IN SPOZNAL, DA LEŽI V STEKLENI POSTELJI SREDI STEKLENE SOBE. OB POSTELJI

JE STALA MIZICA, NA MIZICI IGRAČKA PRI IGRAČKI – VSE IZ KRISTALNEGA STEKLA. DEČKA STA PREVZELA LEPOTA IN BLESK, SEGEL JE PO STEKLENIH IGRAČKAH IN SE IGRAL. NASLEDNJI HIP SE JE DOMISLIL DOMA IN ZAJOKAL.

PRIHITEL JE POVODNI MOŽ IN GA VPRAŠAL:

- PO KOM JOČEŠ, DROBNI MOJ DEČEK?
- PO DOMU, JE ODGOVORIL DEČEK IN JOKAL NEUTOLAŽNO.

POVODNI MOŽ GA JE VPRAŠAL:

- ALI JE DOM LEPŠI OD TEGALE BOGASTVA, KI JE PRED TEBOJ?
- LEPŠI, JE ODGOVORIL DEČEK IN JOKAL ŠE HUJE.

POVODNI MOŽ JE VIDEL, DA JE VSAKA BESEDA ODVEČ, ZATO JE ODŠEL. KO SE DEČEK IZJOKAL, JE ZASPAL. TEDAJ JE PO PRSTIH PRIŠEL POVODNI MOŽ IN GA ODNESEL V DRUGO SOBO. (...)

(ODLOMEK)

- Kaj se je zgodilo dečku v narasli vodi?
- Kam ga je odnesel povodni mož?
- Sta dečka prevzela lepota in blesk grajske sobe?
- Zakaj pa je zajokal?
- Pripoveduj, kaj misliš, da se je z dečkom zgodilo v drugi sobi.
- Poslušaj pravljico do konca. Kakšna je bila druga soba?
- Kam je potem povodni mož odnesel dečka?
- Ali se je deček potolažil? Kako se pravljica konča?

ČRNI MUC, KAJ DELAŠ?

PUSTI ME, ZDAJ SPIM!

JOJ, ČE SE ZJEZIM!

ZDAJ PA PREMIŠLJUJEM.

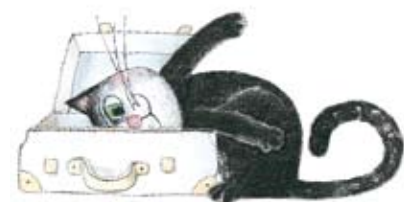
ZDAJLE SE PREBUJAM!

IŠČEM NOGAVIČKE
ZA MAČJE OTROČIČKE.

IŠČEM VIOLINO
ZA SVOJO MAČJO STRINO.

IŠČEM ZOBNE ŠČETKE
ZA PUHASTE MEDVEDKE.

IŠČEM KOŠČEK MILA
ZA STRICA KROKODILA.

IŠČEM RDEČE HLAČKE
ZA ŠTIRI DIVJE MAČKE.

IŠČEM ŠE COPATE
ZA SVOJE MAČJE BRATE.

IŠČEM TOPLO JOPICO
ZA PREHLAJENO OPICO.

IŠČEM NOVO LUTKO
ZA NAŠO RJAVO PUTKO.

IŠČEM KOS POTICE
ZA LAČNE VEVERICE.

IŠČEM KAKŠNO ŽOGO
ZA ŽALOSTNO STONOGO..

IŠČEM ZLATE UHANE
ZA LIŠPAVE PODGANE.

ZDAJLE IŠČEM ROBČEK
ZA SVOJ GOBČEK.

ZDAJ SI UMIVAM SMRČEK –
DA BOM MAČJI SRČEK.

Oglej si sličice z mucom.
Opiši, kaj dela muc na sličicah.

Poslušaj zgodbo o mucu in opazuj sličice.
Kaj išče muc? katerim živalim bo podaril, kar išče?
Kaj je smešnega v zgodbi?
Kaj pa iščeš ti?

MUCA COPATARICA

V MALI VASI SO MAJHNE HIŠE IN V VSAKI HIŠI SO OTROCI. V PISANIH SRAJČKAH SO IN OBUTI V RDEČE IN MODRE COPATKE. V TEJ VASI JE LEP RED. VSE HIŠE V VASI SO BELE, VSE STREHE NA HIŠAH SO RDEČE, VSA OKNA IMAJO ZELENA POLKNA, DVORIŠČA SO POMETENA IN CESTA JE GLADKA.

VSE JE V NAJLEPŠEM REDU, LE OTROCI SO NEREDNI. ZVEČER, PREDEN LEŽEJO SPAT, NIKOLI NE POSPRAVIJO COPATK ZA SEBOJ. DRUGO JUTRO JIH IŠČEJO POD MIZO, ZA PEČJO, NA STOPNICAH, V VOZIČKU, MED DRVMI, V ŽEPU OČETOVE SUKNJE IN PO DOLGEM ISKANJU NAJDEJO ENO COPATO V KUHINJI, DRUGO V SOBI. NEKO JUTRO PA, KO SO ŽE V VSEH HIŠAH V MALI VASI KUHALI ZAJTRK IN SO SE OTROCI ZBUJALI, JE JANEZEK ZAMAN ISKAL SVOJE COPATE.

»MAMA, KJE SO MOJI COPATI?« JE VPRAŠAL.

»ČE JIH NISI ZVEČER POSPRAVIL, TI JIH JE ODNESLA MUCA,« JE ODGOVORILA MAMA.

»MAMA, KJE SO MOJI COPATI?« JE KLICALA ŠPELCA V SOSEDNJI HIŠI.

»ČE JIH NISI ZVEČER POSPRAVILA, JIH JE ODNESLA MUCA,« JI JE REKLA MAMA.

»MAMA, KJE SO MOJI COPATI?« JE VPRAŠAL TINE V TRETJI HIŠI.

»MUCA TI JIH JE ODNESLA, KER JIH NIKOLI NE POSPRAVIŠ,« MU JE ODGOVORILA MAMA.

»MAMA, KJE SO MOJI COPATI?« JE VPRAŠALA TONKA IN MAMA JI JE ODGOVORILA: »MUCA JIH JE ODNESLA.«

(ODLOMEK)

- Kaj so otroci klicali drug drugemu na vratih svojih hiš?
- Kaj so se spraševali?
- Kaj so odgovarjale njihove mame?
- Kako bi se pravljica lahko nadaljevala?
- Kakšne so hiše v Mali vas? Kakšni pa so otroci?
- Zakaj otroci vsako jutro iščejo copate?
- Kaj se je zgodilo nekega jutra? O čem so se spraševali otroci? Kaj so jim odgovarjale mame?
- Poslušaj pravljico do konca.

JANČEK JEŽEK

MATI MESI KRUH. MALI JANČEK VEDNO SILI K NJEJ, KER HOČE TUDI ON MESITI.

»BEŽI NO, JEŽEK!« PRAVI MATI NEJEVOLJNA.

V TISTEM ČASU PA SO SE GODILI ČUDEŽI BOLJ POGOSTO KAKOR DANDANES. TAKO SE JE ZGODILO TUDI OB TEJ PRILIKI. KOMAJ REČE MATI SINU JEŽEK, ŽE SE DEČEK RES SPREMENI V JEŽKA. JEŽ PA NIMA MESTA PRI HIŠI. ZATO JE TUDI JEŽEK-JANČEK ODŠEL V GOZD, TAM SI JE POD VOTLO HRUŠKO IZKOPAL JAMO IN JE V NJEJ PREBIVAL SEDEM LET.

ZA TISTIM GOZDOM JE BIL GROFOVSKI GRAD. ZGODI SE PA, DA GRE NEKOČ GROF NA LOV IN ZABLUDI V GOZDU. DOLGO IŠČE POTI, A JE NE NAJDE. SLEDNJIČ GA ZAJAME UTRUJENOST IN SEDE PRAV POD JEŽEVO HRUŠKO. GROF POČIVA POD HRUŠKO, JEŽEK-JANČEK PA SI PRIČNE LEPO ŽVIŽGATI.

(ODLOMEK)

- Poslušaj pravljico o dečku, ki se je spremenil v ježka. Naslov pravljice je Janček ježek.
- Oglej si sličice, ki prikazujejo to pravljico. Kaj se je zgodilo Jančku, ko mu je mama rekla: »Beži no, ježek!« Kam je moral oditi Janček ježek? Kdo se je izgubil v gozdu? Kdo mu je pomagal? Kakšno plačilo je zahteval Janček ježek? Je grof izpolnil obljubo? »Preberik« še zadnjo sličico.
- S katerimi besedami bi ti Jančka ježka spremenil/-a nazaj v dečka?
- Jančku je petelin pomagal, da je lahko zlezel do grofovih hčerk. Katere živali bi mu še lahko pomagale?

LETEČA HIŠICA

V MESTU PREBIVAJO HIŠE. SIVE, HUDE IN DOMIŠLJAVE. IN NIČ DRUGEGA. NITI ENE ZELENE BILKE NI NIKJER.

V HIŠAH PREBIVAJO ODRASLI, OTROCI IN POSTELJE ZA LJUDI IN POSTELJICE ZA OTROKE. MEDVEDKI SPIJO SEDE, ZATO POSTELJIC NE POTREBUJEJO.

ENA HIŠA PA NI TAKA KOT DRUGE. DOLGOČASI SE MED PUSTIMI HIŠAMI. ZATO NEKO NOČ ODLETI NA PONOČEVANJE. T OTROKI V POSTELJICAH, Z MEDVEDKOM IN S SLIKO NA STENI.

LETI IN LETI NAD ZELENIMI POLJI, NAD BELO CESTO IN NAD HIŠO, KI JE DOMA V ZELENEM POLJU.

PRILETI HIŠA TJA, KJER SO DOMA DREVESA IN ROŽE IN KJER NE STANUJE ŠE NOBENA HIŠA. TU SE NAŠA HIŠA SPUSTU NA ZEMLJO, IN KER JE NEPRESPANA, ZASPI.

PREBUDIJO SE PA OTROCI V POSTELJICAH, ZLEZEJO IZ NJIH IN NAJPREJ ZAČUDENO GLEDAJO, OD KOD TOLIKO SONČEVIH ZAJČKOV NA TLEH.

ODIDEJO OTROCI NA BALKONE, GLEDAJO ZAČUDENO, SPRAŠUJEJO SE: KJE PA SMO?

AMPAK JIM JE VŠEČ, DA SO TUKAJ, KJER SO: V ZELENJU, MED DREVJEM, MED SONČNIMI ZAJČKI. STEČEJO VEN, SE PRIMEJO ZA ROKE IN RAZISKUJEJO NOVO DEŽELO.

(ODLOMEK)

- Kakšne hiše prebivajo v mestu?
- Zakaj se je ena hišica v pravljici dolgočasila?
- Kam je poletela? Pripoveduj.
- Kaj misliš, kako se pravljica nadaljuje?
- Poslušaj pravljico do konca.
- Kakšno je mesto na koncu pravljice? Opiši ga.

V KNJIŽNICI

- V knjižnici lahko beremo, se udeležimo pravljicne ure ali kakšne druge prireditve. Mi smo si izposodili knjigo.
- Oglej si naslovnico v medvedovih šapah. Kaj pa je naslikano na njej? Kaj misliš, o čem pripoveduje knjiga?

- Kam sta se napotila Jan in Ana? Kdo izposoja knjige?
- Poznaš katero od knjig, ki so na policah? Po čem si jo prepoznal/-a?
- Imaš katero od teh doma?
- Naj vam knjižničar/-ka predstavi knjižnico.
- Katera pravila moraš upoštevati v knjižnici?
- Pogledaj, na katerih policah so knjige s prstnimi in rajalnimi igrami. Na katerih policah pa so pravljice?
- Igrajte se knjižnico s knjigami v knjižnem kotičku v vaši učilnici. Lahko ste knjižničarji ali obiskovalci knjižnice.

KDO JE NAPRAVIL VIDKU SRAJČICO

ŽIVELA JE SVOJE DNI UBOGA VDOVA, KI JE IMELA SEDEM OTROK, ENEGA MANJŠEGA OD DRUGEGA, ALI JESTI SO MORALI VSI. OD ZORE DO MRAKA JE MORALA MATI SLUŽITI VSAKDANJI KRUH. LE OB DOLGIH ZIMSKIH VEČERIH JE IMELA TOLIKO ČASA IN JE SEŠILA OTROKOM SRAJČICE, DA BI NE HODILI GOLI PO SVETU. VSAK OTROK JE IMEL LE PO ENO SRAJČICO, IN KO JE BILA STAREJŠEMU PRETESNA, JO JE DOBIL VSELEJ MLAJŠI. ZATOREJ NI MOGLO BITI DRUGAČE, KOT DA JE NAJMLAJŠI OTROK VIDEK NOSIL ZMEROM TAKO TANKE SRAJČICE, DA MU JE SONCE SIJALO NA GOLO KOŽO.

VIDEK JE BIL DEČEK KOMAJ ŠTIRI LETA STAR, ZELO BISTROUMEN TER JE IMEL POSEBNO RAD ŽIVALCE IN CVETLICE. KADARKOLI JE VIDEL JAGNJE NA PAŠI, MU JE BRŽ ZAČEL NABIRATI NAJLEPŠIH RASTLIN; AKO JE NAŠEL MLADEGA PTIČKA, KI JE PADEL IZ

GNEZDA, GA JE SKRBNO NESEL DOMOV. PITAL GA JE, DOKLER NI TOLIKO DORASEL, DA JE MOGEL LETETI.

ŠE CELO PAJKOV NI POBIJAL; KADAR JE NAŠEL KJE KAKEGA PAJKA, GA JE VSELEJ NESEL VEN NA TRATO, MISLEČ SI: UBOGA ŽIVALCA TUDI RADA ŽIVI.

NEKOČ SE MU JE SRAJČICA TAKO STANJŠALA, DA MU JE PADLA Z RAMENA, A KER JE BILO POLETI IN JE MATI PRIDNO HODILA NA DELO, MU NI UTEGNILA SEŠITI DRUGE. ZATO JE MORAL UBOŽČEK SKAKATI NA POL NAG.

NEKEGA DNE GRE V GOZD JAGODE NABIRAT ...

(ODLOMEK)

- Zakaj je imel Videk vedno najtanjšo srajčico?
- Pripoveduj, kakšen je bil Videk do živali.
- Poslušaj pravljico na zgoščenki/zvočnici.
- Zakaj so živali pomagale Vidku? Kako so to storile?
- Kaj je veselo zavpil Videk, ko se je zagledal v potoku?
- Opiši, kakšna je bila njegova nova srajčica.

(ikona poslušaj)

CVILIMOŽ

CVILIMOŽEK,
DEBEL MOŽEK,
IMA HLAČE
DOPETAČE,
A TREBUŠČEK VES NAPET,
DA NE MORE Z NJIM NA LED.
ČE ZA TREBUH KDO GA STISKA,
GLASNO CVILI, TENKO PISKA
SKOZI USTA, SKOZI NOS,
ZGORAJ V SUKNJI, ZDOLAJ BOS.
ŠE BI ŠKORNJE RAD IMEL,
DA NA NOGE BI JIH DEL,
AKO BI MU TREBUH DAL
PRIPOGNITI SE DO TAL.

- Prisluhnite pesmici, ki govori o igrači možičku.
- Kakšen je cvilimožek v pesmici?
- Si ga predstavljaš s hlačami dopetačami?
- Kdaj cvilimožek cvili in piska?
- Posnemaj cvilimožka, ki glasno cvili in tenko piska.
- Kaj bi rad imel cvilimožek? Koga zabava?
- Poznaš kakšno igračo, ki se oglašča?

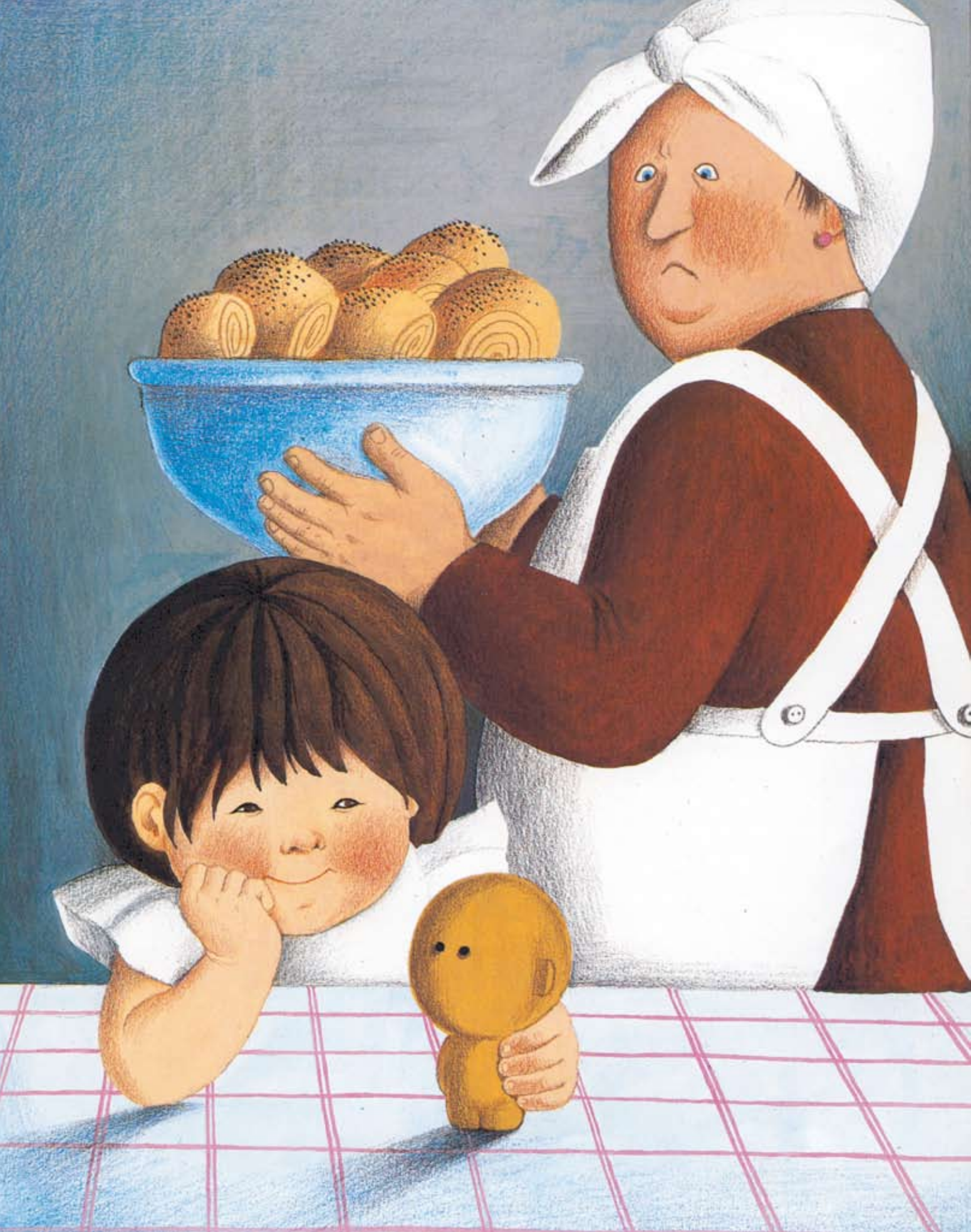
- Kakšne so igrače na sliki?
- S katerimi izmed teh igrač se ne igraš? S takšnimi igračami so se nekoč igrali vaši dedki in babice.

CEPECEPETAVČEK

MAMA JE VSAKO JUTRO PRED SLUŽBO ODPELJALA POLONCO
K SOSEDI, KI SE RADA ŠALI IN GOVORI V VERZIH. POLONCA JE
NEKEGA JUTRA NA NJENEM VRTU POD ROŽNIM GRMOM NAŠLA
NEKAJ NENAVADNEGA, POLENCE ALI MOŽICLJA.

POLONCA JE POSKAKOVALA Z NJIM PO MIZI IN SE MU SMEHLJALA: »KAKO SMEŠNO SMEŠNO CEPETAŠ ... HIHIHI ... CEPE ... CEPE ... CEPETAŠ! TI CEPECEPETAVČEK ...!« POBOŽALA GA JE IN MU PRIGOVARJALA: »GOTOVO SO TI ŽE NAGAJALI, DA IMAŠ VELIKO IN GRDO IN TRDO GLAVO ... TI CEPECEPETAVČEK, TRDOGLAVČEK... IN DA IMAŠ DROBNE OČI KOT MIŠ ... DAJ! ME ULOVIŠ?«

SOSEDA JE SPET POGLEDALA K NJEJ IN JO SPRAŠEVALA: »POLONCA, SI PRIDNA, SI LAČNA? ŽIVEL JE MOŽ, KI JE BIL MANJŠI KOT TI, A JE ZMEROM POJEDEL ZA TRI!« STOPILA JE ŠE BLIŽE IN DEJALA: »UHUHUUHU! KJE SI NAŠLA TO GRDO REČ? DAJ JO BRŽ SEM, DA JO VRŽEM V PEČ! POGLEJ, KOLIKO LEPIH IGRAČ SO TI KUPILI ... O, TI POLONCA Z NAŠEGA KONCA ...«

»NE! CEPECEPETAVČEK JE MOJ!« JE ZAKLICALA POLONCA IN SE POGNALA ZA SOSEDO, KI GA JE ŽE NESLA V KUHINJO, KJER JE GORELO V PEČI. OBESILA SE JI JE NA ROKO. »MOJ CEPECEPETAVČEK ...«

(ODLOMEK)

- Kakšen je bil možicelj, ki ga je Polonca našla na vrtu? Kako mu je dala ime?
- Ga je vzljubila, čeprav je imela veliko lepih kupljenih igrač?
- Kaj pa je hotela sosedica?
- Te zanima, kam je Polonca nesla Cepecepetačeka, da bi bil na varnem? Prosi učitelja/-ico, da prebere zgodbo do konca.
- Ali imaš tudi ti kakšno igračo, ki ti je zelo ljuba?

MAČEK MURI

KO ZAPOJE ZVONČEK V URI,
PREBUDI SE MAČEK MURI.
S TACO SI OČI POMANE,
VZDIGNE REP IN HITRO VSTANE.

MAČJO POSTELJO PREZRAČI,
MAČJO SUKNJO POKRTAČI
IN NA ZAJTRK SE ODPRAVI
V KRČMO PRI VESELI KRAVI.

TAM GA ČAKA STALNA MIZA
IN TOČAJKA MUCA LIZA,
KI PRINESE LONČEK MLEKA
IN ŠE MAČJI KRUH OD PEKA.

OB JEDAČI POGLOBI SE
MURI V MAČJE ČASOPISE,
VSE PREBERE BREZ RAZLIKE,
TUDI VEJICE IN PIKE.

POTLEJ PLAČA IN ČEZ CESTO
GRE NA SPREHOD V MAČJE
MESTO.

V MAČJEM MESTU IMAJO SAME MAČJE STVARI IN PREDVSEM
NOBENEGA PSA. ČE PA SE ŽE KAKŠEN PRIKAŽE, MORA IMETI
NAGOBČNIK. KER PA PSI NE MARAJO NAGOBČNIKOV, NE HODIJO
V MAČJE MESTO. ZATO SE PO GLAVNI ULICI SPREHAJAJO SAMO
MAČKI IN MAČKE. HODIJO NA MAČJI TRG, KJER PRI BRKATEM
MARKU KUPUJEJO RIBE IZ MAČJEGA MORJA.

SREDI TRGA STOJI MAČJA OBČINA. TAM URADUJE MAČJI ŽUPAN,
KI MU PRAVIJO VÉLIKI MAČEK. KADAR STOPI NA BALKON, GA
VSI MAČKI NA TRGU POZDRAVIJO. VÉLIKI MAČEK JIM ZMERAJ
SPOROČI KAKŠNO PRIJETNO NOVICO. VČASIH JIM REČE:

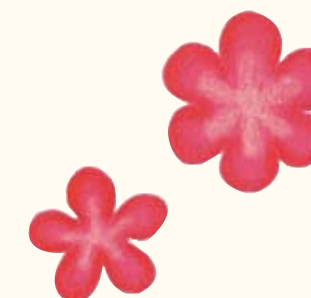
»V NEDELJO POPOLDNE BO V MAČJEM PARKU VELIKA TOMBOLA.
GLAVNI DOBITEK JE MAČEK V ŽAKLJU.«

ALI PA PRAVI:

»DANES OB TREH BODO V VÉLIKEM DREVOREDU MIŠJE
MOTORNE DIRKE. OBČINSTVO PROSIMO, NAJ NE POJÉ
TEKMOVALCEV.«

TAKO SO DNEVI V MAČJEM MESTU ZELO VESELI IN ČISTO PO
MAČJEM OKUSU.

- Poslušaj pesmico: Kaj počne maček Muri zjutraj.
- Vsako kitico v pesmi prikaži tudi z gibi.
- Poslušaj košček besedila v prozi: Kakšno je Mačje mesto.
- Te zanima, kje stanuje maček Muri in kaj počne, kdo je muca Maca in kaj vse se dogaja v Mačjem mestu? Učitelj/-ica bo prebral/-a slikanico, oglej si ilustracije, poslušaj CD, zraven zapleši, oglej si DVD, igray se z interaktivno slikanico.

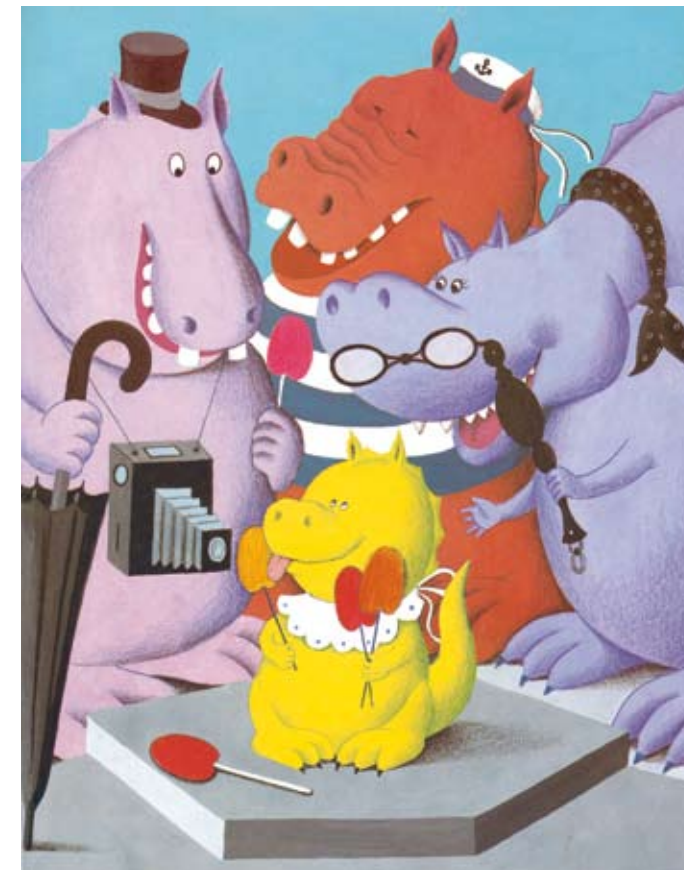
BOLNA MIŠKA

 JE ZBOLELA. MAMA JO JE
 POLOŽILA V IN JO POKRILA Z
. POKLICALA JE ZDRAVNICO.
 IZMERILA JE VROČINO S , JE
 POJEDLA IN POPILA . KO SE
 JE ZBUDILA, JE DOBILA . »ZDRAVA
 SEM, « JE REKLA. »A ŠE NE BOŠ ŠLA
 V , « JE REKLA MAMA . »BRALA
 TI BOM IZ . «

- Kako je mama miša skrbela za bolno miško? kaj je naredila najprej, kaj potem in kaj nazadnje?
- Kdo zate skrbi, ko zboliš?

ZMAJ DIRENDAJ

NEKOČ JE ŽIVEL ZMAJ. PRAVZAPRAV NI BIL ZMAJ, AMPAK
 ZMAJČEK. IMEL JE DEBELE OČI, ZMAJSKI RILČEK, ŠILASTA
 UŠESA IN DOLG REP, KI JE BIL TUDI ZAŠILJEN. POTEPAJ SE JE PO
 MESTU IN PO DEŽELI IN JE BIL NASPLOH ZELO RADOVEDEN. ŠE
 POSEBEJ RAD PA JE IMEL ZMEŠNJAVE. ZATO SO GA KLICALI ZMAJ
 DIRENDAJ.

(...) ZMAJČEK JE ODRASEL IN V MESTU SO DOBILI NOVEGA ŽUPANA. TA JE REKEL, DA ZMAJI NISO NA SVETU ZATO, DA BI NAGOVARJALI MAČKE IN TUJCE, AMPAK DA MORAJO TUDI DELATI IN JE DAL VSE BREZPOSELNE ZMAJE POLOVITI.

TAKO SO V ŽUPANOVO PISARNO PRIPELJALI TUDI ZMAJA DIRENDAJA. OD JEZE JE PIHAL KOT TRIJE ZELO HUDI ANGORSKI MAČKI. NA POL UŽALJENO, NA POL JEZNO JE REKEL: »PROSIM VAS!«

TO NAJ BI POMENILO: »KDO PA SPLOH STE VI?!« ALI: »KAJ VAM PRIDE NA PAMET?« ALI CELO: »TRISTO ZELENIH ZMAJEV!« ŽUPAN PA JE LE ZAMAHNIL Z ROKO IN REKEL: »NIČ NI TREBA PROSITI. POSTAL BOŠ STRAŽNIK NA MOSTU.«

TAKO JE ZMAJ DIRENDAJ DOBIL SLUŽBO.

SPRVA MU JE BILO KAR VŠEČ. NA MOSTU SO RAZEN NJEGA ČEPELI ŠE TRIJE ZMAJI. EDEN OD NJIH JE BIL NJEGOV BRATRANEC IN TUDI DRUGA DVA STA BILA PRIJAZNA.

MIMO NJIH SO HODILI NA TRG ZMAJI IN ZMAJKLJE.

(ODLOMEK)

- Kakšen zmajček je nekoč živel? Kakšno ime je dobil zato?
- Kaj pa se je zgodilo, ko so v mestu dobili novega župana?
- Kakšno službo je dobil zmajček? Ali mu je bila všeč?
- V Ljubljani je Zmajski most čez Ljubljanico, na katerem stojijo štirje zmaji. Ko boš v mestu, si ga oglej.
- Ali poznaš še kakšno pravljico, v kateri nastopajo zmaji? Kakšni so? Primerjaj jih z zmajčkom iz te pravljice.

PUJSA IMAMO ZA SOSEDA!

NEKEGA JUTRA JE ŽIVALI VZNEMIRI NOVICA, DA V NJIHOV BLOK PRIHAJA NOV SOSED. ZAJEC NIK, DOKTOR LISJAK IN KOKOŠKA HENRIETA SI ŽELIJO MIRNEGA SOSEDA, TO NAJ BI BILA NA PRIMER ČISTA MAČKA. TODA PRIDE – PUJS! ŽIVALI SE RAZBURIJO: »TO PA SPLOH NE BO ŠLO. VSAK VE, DA SO PUJSI NEMARNI IN UMAZANI IN ZANIKRNI.«

»TAKO NE GRE VEČ!« SO SKLENILI HENRIETA, NIK IN DOKTOR LISJAK. »ČE HOČE PUJS ŽIVI V NAŠEM BLOKU, SE MORA PRIMERNO OBNAŠATI. DRUGAČE BO MORAL ODITI!« IN MAHNILI SO JO PO STOPNICAH NAVZGOR, DA MU TO POVEJO. POZVONILI SO. CIN – CIN!
CIN – CIN! CIN – CIN!
»O ... POZDRAVLJENI!« JE REKEL PUJS. BIL JE PRESENEČEN, DA JE ŽE TAKO KMALU DOBIL OBISK. DOKTOR LISJAK, KOKOŠKA HENRIETA IN ZAJEC NIK SO SE RAVNO HOTELI PRITOŽITI, KO SO SE VRATA ODPRLA MALO BOLJ NA ŠIROKO.

IZZA NJIH JE PRIPLAVAL PRIJETEN VONJ PO CIMETU IN ZASLIŠALI SO PRASKETANJE OGNJA IZ KAMINA V DNEVNI SOBI.

»OPAZILI SMO UMAZANIJO V VEŽI ...« JE ZAČEL DOKTOR LISJAK.

»OH, OPROSTITE,« JE REKEL PUJS, »IN RES UPAM, DA SEM VSE TEMELJITO POČISTIL ...«

DOKTOR LISJAK, KOKOŠKA HENRIETA IN ZAJEC NIK SO SE PRESENEČENO SPOGLEDALI.

»TOREJ NISI TI POSPRAVIL DRV!« JE REKLA HENRIETA DOKTORJU LISJAKU.

»IN TI NISI POČISTILA MOKE!« JE NIK REKEL HENRIETI.

»IN TI NISI POČISTIL BLATNIH SLEDI!« STA ZAJCU NIKU REKLA DOKTOR LISJAK IN KOKOŠKA HENRIETA.

VSI SO ODKIMALI IN POSVETILO SE JIM JE, DA JE PUJS VSE POČISTIL SAM ...

»IME MI JE TEODOR,« JE REKEL PUJS. »BI SE MI PRIDRUŽILI OB SKODELICI ČAJA?«

(...)

KAKO ČUDOVITEGA NOVEGA SOSEDA SO DOBILI!

(ODLOMKI)

- Kakšnega novega soseda so si želeli doktor Lisjak, kokoška Henrieta in zajec Nik? Kako so potem sprejeli pujsa?
- Gotovo te zanima, kaj se je potem dogajalo. Učitelj/-ica bo prebral/-a celo zgodbo iz slikanice.
- Ali so živali spoznale svojo zmoto? Kako se zgodba konča?
- Kako bi ti ravnal/-a, če bi srečal/-a novega soseda?

Piotr Wilkón

MUCA ROZALINDA

NA ČRNEM GRIČKU JE NEKOČ ŽIVELA ZELO IMENITNA MAČJA DRUŽINA. VES ROD JE BIL POZNAN PO ČISTO ČRNI DLAKI. NA TO JE BIL GOSPOD KAZIMIR ŠE POSEBNO PONOSEN.

GOSPOD MUC KAZIMIR IN GOSPA MUCA KAROLINA STA SE ZELO VESELILA POTOMSTVA.

KONČNO JE PRIŠEL TEŽKO PRIČAKOVANI DAN. OB GOSPE MUCI KAROLINI SO STALE ŠTIRI MUCE, ČISTO ČRNE KOT OGLJE. »TO JE NAJSREČNEJŠI DAN V MOJEM ŽIVLJENJU!« JE VRISKAL GOSPOD MUC KAZIMIR.

»BOJIM SE, DA BOŠ RAZOČARAN,« MU JE ODVRNILA GOSPA MUCA KAROLINA.

»ŠE EN MUCEK JE ...«

GOSPOD KAZIMIR SE JE ZAČUDEN OBRNIL IN ZAGLEDAL MAJHNO MUCI, KI JE BILA PRAV TAKŠNA KOT NJENI BRATCI IN SESTRICE, LE NJENA DLAKA JE BILA ČISTO RDEČA.

»SAJ TO NI RES!« JE ZAJECLJAL GOSPOD MUC KAZIMIR IN OSUPLO STRMEL V SVOJEGA PETEGA OTROKA. »O, KRUTA USODA! JOJMENE! RDEČA MUCA V MOJI DRUŽINI! KAŠNA SRAMOTA!« JE TOŽIL GOSPOD MUC KAZIMIR, »LE KAJ BODO REKLI LJUDJE?!«

AMPAK VSE SKUPAJ NI NIČ POMAGALO.

KMALU SE JE POKAZALO, DA JE MUCA ROZALINDA IZJEMNO NAPOREN MAČJI OTROK. POČELA JE VSE, KAR JI JE TISTI TRENUTEK PADLO NA PAMET, IN VSE RAVNO NASPROTNO KOT NJENI BRATCI IN SESTRICE.

NA SPREHODU Z MAMO MUCI KAROLINO JE ŠLA MUCA ROZALINDA VEDNO ZADNJA IN JE ZAOSTAJALA PAR KORAKOV. VSA MAČJA SOSEŠČINA JE DRLA SKUPAJ, DA BI VIDELA TA NENAČADNI PRIZOR.

»GLEJTE, TAMLE GRE MUCA ROZALINDA,« SO SI ŠEPETALI MED SEBOJ.

ZA ROZALINDO JE BILO ŽIVLJENJE VSE TEŽJE. MLEKA NI MARALA, RAJE JE IMELA ČAJ. UMIVATI SE JE ZAČELA ŠELE TEDAJ, KO SO NJENI BRATCI IN SESTRICE ŽE LEGLI K

POČITKU. IN KO JE BIL ČAS ZA JUTRANJE UMIVANJE, JE ONA ŠE VEDNO SPALA. PRI PRVI UČNI URI O LOVLJENJU MIŠI PA SE JE ZGODILO NEKAJ NEZASLIŠANEGA: MUCA ROZALINDA MIŠK SPLOH NI HOTELA LOVITI. IGRALA SE JE IN PLESALA Z NJIMI KOT NJIHOVA NAJBOLJŠA PRIJATELJICA. MAČKE V SOSEŠČINI SO BILE TAKO OGORČENE, DA V HIŠO DRUŽINE MUCA KAZIMIRJA SPLOH NISO VEČ HOTELE VSTOPITI. NA ČRNEM GRIČKU JE BILO ZDAJ VSE MIRNO IN TIHO. OD SILNE ŽALOSTI JE GOSPOD MUC KAZIMIR KAR POSIVEL. SREBRNE NITKE SO OBARVALE NJEGOV NEKOČ OGLENO ČRNI KOŽUŠČEK.

NEKEGA DNE SE JE MUCA ROZALINDA ODLOČILA, DA NE BO VEČ SPALA SKUPAJ Z BRATCI IN SESTRICAMI V NJIHOVI KOŠARI. PRESELILA SE JE H KUŽKU PIKIJU V NJEGOVO PASJO HIŠICO. PIKI, STARI ŠPANJEL, KI SE JE TAKO IMENOVAL, KER JE BIL NJEGOV KOŽUŠČEK ČISTO PIKAST, JE ROZALINDO PRISRČNO SPREJEL. MUCE JE IMEL NAMREČ RAD, LE DA DO SEDAJ TEGA NOBENA MUCA NI OPAZILA.

TO JE BILA KAPLJA ČEZ ROB. PRIJATELJSTVO MED PSOM IN MAČKO!? V TEH IMENITNIH MAČJIH DRUŽINAH SE TO ŠE NI ZGODILO. NASLEDNJEGA DNE JE GOSPA MUCA KAROLINA REKLA SVOJI HČERI: »SRAMOTO NAM PRINAŠAŠ V HIŠO! LE KAKO SE LAHKO SPOPRIJATELJIŠ S PSOM!?!«

»MAMA,« JE NATO REKLA MUCA ROZALINDA, »DOVOLI MI, DA GREM. RADA BI ŽIVELA TAKO, KOT MISLIM, DA JE PRAV!«

»AMPAK JAZ TE IMAM VENDAR RADA!« JE KRIKNILA GOSPA MUCA KAROLINA. »OSTANI PRI NAS, LE OBNAŠAJ SE TAKO, KOT SE SPODOBI!«

»OD TOD MORAM,« JE BILA ODLOČNA MUCA ROZALINDA. MUCA ROZALINDA SE JE ODSSELILA IN NA ČRNEM GRIČKU JE BILO KMALU VSE TAKO KOT PREJ.

(ODLOMEK)

- Zakaj je bil gospod muc Kazimir tako nesrečen ob rojstvu mucce Rozalinde?
- Po čem vse se je mlada mačica razlikovala od drugih družinskih članov?
- Zakaj je šla nekega dne od hiše?
- Kako misliš, da se nadaljuje pravljica? Pripoveduj.
- Učitelj/-ica bo prebral/-a zgodbo do konca. Kaj je postala muca Rozalinda?
- Ali je imela tudi otroke? Kakšni so vsi njeni otroci razen enega? Bodi pozoren/-rna na naslednje besede mame mucce Rozalinde: »Kot oglje je črn. Kdo ve, kaj bo iz njega! Vse počne čisto drugače od svojih bratcev in sestic in za vsako ceno hoče živeti pri vas.«
- Pripoveduj, kako se razlikujete bratci in sestrice v vaši družini. V čem si podoben/-na svojim staršem in v čem si drugačen/-na? Delaš kdaj kaj drugače, kot pričakujeta od tebe mamica in očka?

USPAVANKA

NINA NANA,
NINA NANA,
MOJA MAMA JE ZASPANA.

SINKU POJE
PESMI SVOJE,
NANJ SE SKLANJA
IN ZASANJA.

NINA NANA,
NINANI,
MOJA MAMA SLADKO SPI.

- Katere nežne besede poje mama svojemu sinku?
- Koga nežne besede najprej zazibajo v spanje?
- Povej, kako ti najlažje zaspiš.

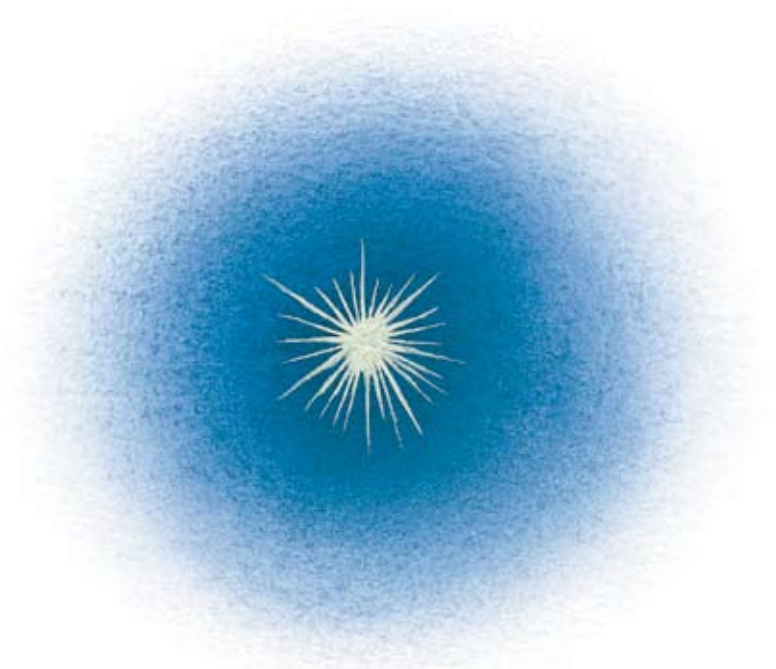
USPAVANKA

SPANČEK, ZASPANČEK,
ČRN MOŽIC,
HODI PONOČI,
NIMA NOŽIC.

TIHO SE DURI,
OKNA ODPRO,
V ZIBELKO LEŽE,
ZATISNE OKO.

LUNICA ZIBLJE,
AJA, AJ, AJ,
SPANČEK SE SMEJE,
AJA, AJ, AJ.

- KATERE NEŽNE BESEDE V PESMI ZAZIBAJO OTROKA V SPANJE?
- KAKŠEN JE SPANČEK V PESMI? KAJ DELA?
- KATERO USPAVANKO ŠE POZNAŠ? KAKO V NJEJ OTROK ZASPI?
- KATERE NEŽNE BESEDE BI PO TVOJE USPAVALE OTROKA?

PRODAJAMO ZA GUMBE

DIVJI KOSTANJI, KI SO BILI PREJ POLNI ORUMENELIH LISTOV, SO SE V HIPU SPREMENILI. NA VEJAH SO SE NAMESTO LISTJA ZAZIBALI OGROMNI ŠOPI BANAN, POMARANČE, JABOLKA, HRUŠKE, GROZDJE, FIGE. TOLIKO VSEGA SADJA IN TAKO LEPEGA, DA SI LEPŠEGA NI MOGOČE MISLITI! TJAŽEK JE STEKEL K DREVESU. NAENKRAT JE BIL PRODAJALEC. UJTATA PA SE JE ZIBAL NA VEJI.

»TAKO LEPEGA SADJA NI NIKJER NA TRGU!« SO KLICALI OTROCI, KI SO PRITEKLI POD KOSTANJE.

»PO KOLIKO PRODAJAŠ SADJE?« SO SPRAŠEVALI.

»SADJE PRODAJAMO ZA GUMBE,« JE ODGOVORIL TJAŽEK MATJAŽEK. »ZA VSE VRSTE GUMBOV. ZA SRAJČNE GUMBE, ZA HLAČNE GUMBE, ZA GUMBE NA SUKNJIČIH, ZA BAKRENE GUMBE, ZA PLOČEVINASTE GUMBE, ZA NOVE GUMBE, ZA SKORAJ NOVE GUMBE IN ZA ZELO STARE GUMBE. SMEJO BITI TUDI POHOJENI IN OŠKRBLJENI, UPORABNI ALI NEUPORABNI. SAMO, DA SO GUMBI!«

OTROCI SO ZDRVELI VSAK NA SVOJO STRAN IN SE KMALU VRNILI.

»ZA GUMB POMARANČ!« SO KLICALI.

»ZA GUMB BANAN!«

»ZA DVA GUMBA JABOLK!«

»ZA PET GUMBOV HRUŠK!«

»ZA DVA GUMBA GROZDJA!«

»ZA GUMB IN POL FIG! PA

NAJ BODO RES LEPE!«

UJTATA JE S KOSTANJA

METAL SADJE OTROKOM.

ZA VSAK GUMB POLNO

NAROČJE.

(ODLOMEK)

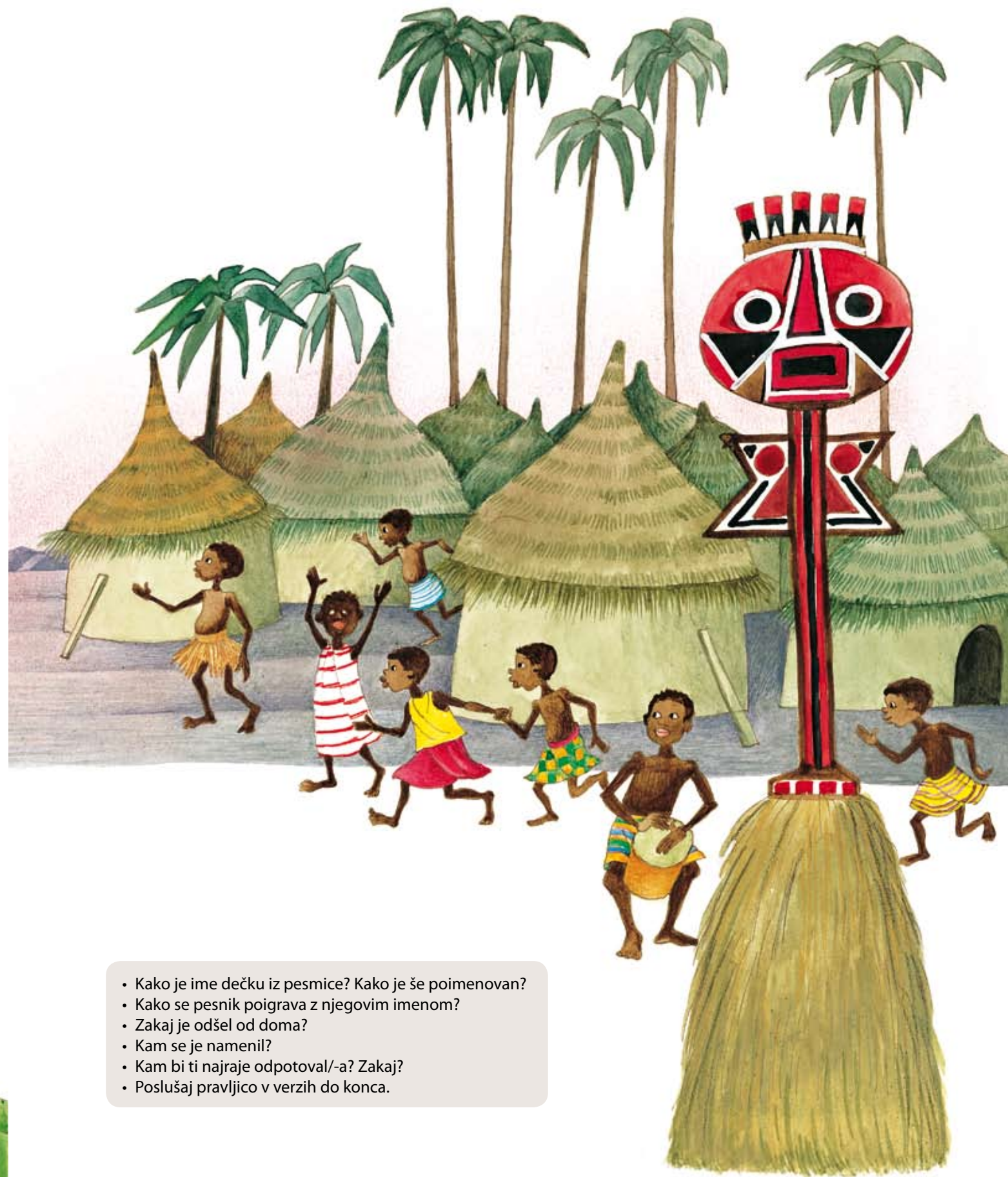
- Poslušaj pravljico.
- Katero sadje visi na vejah? (Katero bi še dodal/-a?) Kdo ga je pričaral?
- Zaigrajte, kako čarovnik Ujtata in Tjažek Matjažek prodajata otrokom sadje za gumbe.

JURI MURI V AFRIKI

(O FANTU, KI SE NI MARAL UMIVATI).

ČURI MURI, KLJUKEC JURI,
TISTI, KI JE S HRUŠKE PAL,
VČERAJ JE OB PETI URI
V AFRIKO ODPOTOVAL.
SAJ DOMA JE NEMOGOČE,
VSAK GA KARA IN PESTÍ,
VSAK UMIVATI GA HOČE,
ON PA SE VODÉ BOJI.
PA JE MISLIL: BOLJE ITI
BO NA JUŽNO STRAN ZEMLJÉ,
TAM ZAMORCI NEUMITI
BREZ VODE, BRISAČ ŽIVE.

(ODLOMEK)

- Kako je ime dečku iz pesmice? Kako je še poimenovan?
- Kako se pesnik poigrava z njegovim imenom?
- Zakaj je odšel od doma?
- Kam se je namenil?
- Kam bi ti najraje odpotoval/-a? Zakaj?
- Poslušaj pravljico v verzih do konca.

BRATEC ZA JOŽEFINO

PRINCESA JOŽEFINA SE JE KAR NAPREJ DOLGOČASILA. ZATO SE JE ZELO RAZVESELILA, KO JI JE MAMICA KRALJICA POVEDALA, DA BODO KMALU DOBILI MALEGA PRINCA. VEDNO BO IMELA NEKOGA, S KOMER SE BO LAHKO IGRALA. TODA KO JE DOBILA BRATCA, JE BILA RAZOČARANA.. MORALA JE BITI VES ČAS TIHO, KER JE MALI PRINC VELIKO SPAL. BIL JE ČISTO MAJHEN IN BREZ ZOB; VSI SO SE UKVARJALI Z NJIM IN GA OBČUDOVALI, KAKO JE SRČKAN.

VSAKO JUTRO, KO SE JE ZBUDILA, JE PRINCESA JOŽEFINA UPALA, DA JE MLADI PRINC ŽE DOVOLJ ZRASEL IN BOSTA IGRALA NOGOMET. KRALJICA PA JE VSAKO JUTRO REKLA: »NE, NE, ŠE MALO MORAŠ POTRPETI. BODI VENDAR PAMETNA, SAJ SI VENDAR MOJA VELIKA DEKLICA!«

IN VES ČAS JE NOSILA MLADEGA PRINCA SEM TER TJA, MU DAJALA IZ STEKLENIČKE PITI ČAJ IN MLEKO, GA PREVIJALA IN MU PELA USPAVANKE.

»SEM TUDI JAZ PILA IZ STEKLENIČKE, KO SEM BILA MAJHNA?« JE SPRAŠEVALA PRINCESA JOŽEFINA.

»SEVEDA,« JE REKLA KRALJICA, »IN VSAK VEČER SME TI PELA, DOKLER NISI ZASPALA.«

PRINCESA JOŽEFINA PA JI NI VERJELA.

NASLEDNJEGA DNE JE TAKO DOLGO JOKALA, DOKLER NISO TUDI NJEJ DALI STEKLENIČKE Z MLEKOM. KRALJICA JE VZDIHOVALA.

SEDAJ JE IMELA KAR DVA DOJENČKA IN S TEM JE RES VELIKO DELA. NAJPREJ JE MORALA SKOPATI PRINCESO JOŽEFINO,

POTEM PA ŠE MALEGA PRINCA. PREVILA JE PRINCESO JOŽEFINO IN NATO MLADEGA PRINCA. ZAPELA JE USPAVANKO PRINCESI

JOŽEFINI, NATO PA MLADEMU PRINCU. IN TAKO JE ŠLO VES LJUBI DAN. »VIDIŠ,« JE REKLA KRALJICA ZVEČER, »TAKO JE BILO, KO SI

BILA DOJENČEK.« SEDAJ JI JE PRINCESA JOŽEFINA VERJELA.

KMALU SE JE NAVELIČALA PLENIC IN MLEKO IZ STEKLENIČKE SE JI NI ZDELO VEČ TAKO SLASTNO. PODNEVI JE VELIKO SPALA, ZATO

JE BILA LAHKO DOLGO POKONCI. KRALJEVI KUCHAR JE SPEKEL ZA VEČERJO MASLENI KOLAČ Z MANDLJI.

»MMM,« JE REKLA PRINCESA JOŽEFINA, »MASLENI KOLAČ IMAM PA TAKOOO RADA. NA SREČO IMAM ŽE VELIKO ZOB.«

»JA,« JE REKLA KRALJICA, »TO JE PA RES SREČA!«

»SI BILA TI TUDI TAKO MAJČKENA KOT BRATEC?« JE VPRAŠALA

PRINCESA JOŽEFINA.

»SEVEDA,« JE ODVRNILA KRALJICA.

»IN TI OČKA,« JE VPRAŠALA PRINCESA JOŽEFINA, »ALI TUDI TI NISI IMEL ZOB, KO SI BIL DOJENČEK?«

»NITI ENEGA,« JE REKEL KRALJ, »NATANKO TAKO KOT MLADI PRINC.«

»AMPAK POTEH STA PA ZRASLA,« JE REKLA PRINCESA JOŽEFINA, »MENI SE ZDI ČUDOVITO, ČE SI ODRASEL. KMALU BOM TUDI JAZ VELIKA, KOT STA VIDVA.«

»VEDNO PA TO NI TAKO ČUDOVITO,« JE REKLA KRALJICA, »PRAV TAKO, KOT NI VEDNO PRIJETNO BITI MAJHEN.«

»PA TUDI PRECEJ DOLGO TRAJA, PREDEN ODRASTEŠ,« JE DEJAL KRALJ.

»KAKO DOLGO?« JE VPRAŠALA PRINCESA JOŽEFINA.

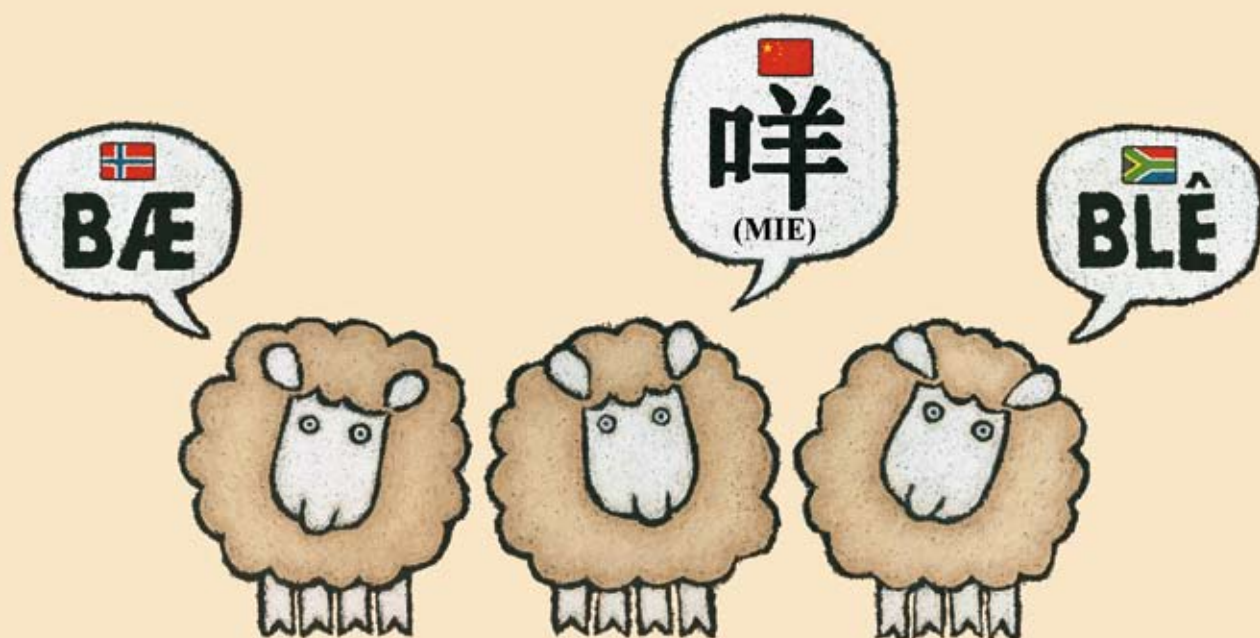
»NAJVEČKRAT KAR VSE ŽIVLJENJE,« JE ODGOVORILA KRALJICA.

(ODLOMEK)

- Zakaj se je princesa Jožefina razveselila rojstva bratca? Toda kakšen je bil mali princ?
- Zakaj je bila Jožefina razočarana in jezna? Kaj je dosegla pri mami kraljici?
- Kaj pa je spoznala Jožefina na koncu?
- Imaš tudi ti mlajšega bratca ali sestrico? Ti je včasih hudo, ker si starejši/-a? Morda pa si ti mlajši/-a? Pripoveduj, kaj se dogaja v vaši družini med bratci in sestricami. Si kdaj ljubosumen/-na?
- S kom se igraš, kadar ti je dolgčas?
- Ali si tudi ti kdaj zaželiš, da bi bil/-a že velik/-a? Misliš, da je vedno čudovito, kadar si velik?
- Ali je vedno prijetno, kadar si majhen?
- Pogovarjaj se o tem tudi z očkom in mamico.

MEDNARODNI ŽIVALSKI SLOVAR

DRAGI MLADI PRIJATELJI!
NE BOSTE VERJELI: TAKO KOT LJUDJE SE TUDI ŽIVALI PO SVOJI GOVORICI RAZLIKUJEJO OD DRŽAVE DO DRŽAVE, OD POKRAJINE DO POKRAJINE, OD MESTA DO MESTA. POGLEJTE TE TRI UBOGE OVČKE ZGORAJ! MISLITE, DA NORVEŠKA IN JUŽNOAFRIŠKA OVČKA RAZUMETA GOVORICO KITAJSKJE OVČKE? SEVEDA NE!

BREZ UČENJA TUJIH JEZIKOV OVČKE NIKOLI NE BODO RAZUMELE ENA DRUGE, KAJ ŠELE, DA BI IZMENJALE KAKŠNE POMEMBNE MISLI IN DOGNANJA ŠE S KAKŠNIMI DRUGIMI OVČKAMI.

SLOVENSKO

OVCA BEKETA: BEEE

NEMŠKO

EIN SCHAF BLÖKT: MÄH MÄH

MADŽARSKO

A BÁRÁNY BÉGET: BEEE

ANGLEŠKO

A SHEEP BLEATS: BAA BAA

ITALIJANSKO

LA PECORA BELA: BEEH BEEH

ROMSKO

U BAKRO KEREL: BEE

- Oglej si, kako se oglašajo norveška, kitajska in južnoafriška ovca. Tudi pisave so različne. Različni narodi v svojih jezikih različno povedo, kako se oglašajo ovce. Znaš kdo v vašem razredu povedati še v katerem drugem jeziku, kako se oglašajo ta domača žival?
- Za katere tuje jezike si že slišal/-a? Znaš kaj besed katerega od tujih jezikov?
- Morda pri vas doma/v družini ne govorite slovensko?
- Oglej si zastave različnih držav na platnicah slikanice.

MOJCA POKRAJČULJA

MOJCA POKRAJČULJA JE POMETALA HIŠO IN NAŠLA MED SMETMI KRAJCAR.

ZANJ SI JE KUPILA PISKRČEK. ZVEČER JE ZLEZLA VANJ, LEGLA IN ZASPALA. ZUNAJ PA JE BIL HUD MRAZ IN PADALA JE SLANA. MOJCO POKRAJČULJO JE ZBUDILO MOČNO TRKANJE NA VRATA NJENE HIŠICE.

- Zaigrali bomo že znano pravljico Mojca Pokrajculja.
- Obudimo pravljico. Kdo nastopa v pravljici?
- S pomočjo sličic in učiteljice preberi skrajšan del pravljice.

 : KDO JE ZUNAJ?

 : JAZ SEM ILUSTR. LISICA. OH, MOJCA PKRAJČULJA, LEPO TE PROSIM, PUSTI ME K SEBI, ZUNAJ JE .

 : ČE KAJ ZNAŠ, TI ODPREM.

 : SEM...

 : OH, MOJCA POKRAJČULJA, LEPO TE PROSIM, ZUNAJ JE .

 : SEM .

 : KER NEKAJ ZNAŠ, LE PRIDI K NAMA.

 : MOJCA POKRAJČULJA, LEPO TE PROSIM, ODPRI MI! ZUNAJ JE .

 : KAJ PA ZNAŠ?

 : SEM.

 : MOJCA POKRAJČULJA, LEPO TE PROSIM, PUSTI ME K SEBI! .

 : KDO PA SI IN KAJ ZNAŠ?

 : JAZ SEM IN SEM .

 : JAZ SEM . VZEMI ME K SEBI.

Kaj je Mojca rekla srnjaku?

- Oponašajte gibanje živali iz pravljice. Kako govorijo? Se pred hišico tresejo od mraza? Kako potrkajo na Mojčino hiško? Pokažite.
- Pripravite si piskrček-hišico. Mojca lahko zleze pod mizo, ki predstavlja piskrček-hišico.
- Nad piskrček hišico lahko narišete na plakatu gozd pozimi.
- In sedaj zaigrajte prizorček, kako se zvrstijo premražene živali pred Mojčino hiško.
- Kdo nastopa v pravljici?
- S pomočjo učitelja/-ice in sličic preberi odlomek iz pravljice.
- Pripravite si piskrček/hišico. Mojca lahko zleze pod mizo, ki naj predstavlja piskrček/hišico. Nad piskrček lahko na plakat narišete gozd pozimi.
- Kdo nastopa v pravljici?
- Oponašajte gibanje živali iz pravljice. Kako govorijo? Se živali pred hišico tresejo od mraza? Kako potrkajo na Mojčino hiško? Pokažite.
- Zaigrali bomo že znano pravljico Mojca Pokrajculja.

(Koroška) ljudska

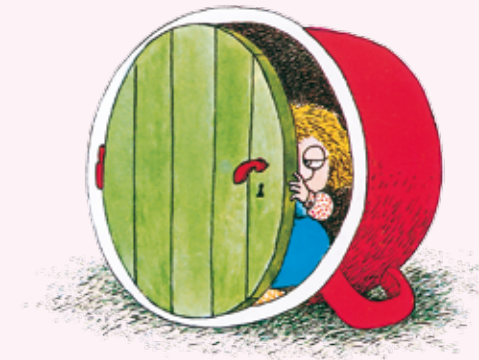
MOJCA POKRAJČULJA

MOJCA POKRAJČULJA JE POMETALA HIŠO IN NAŠLA MED SMETMI KRAJCAR. ZANJ SI JE KUPILA PISKRČEK. ZVEČER JE ZLEZLA VANJ, LEGLA IN ZASPALA. ZUNAJ PA JE BIL HUD MRAZ IN PADALA JE SLANA. ZATO SO NA PISKRČEK POTRKALI ŠE LISICA, VOLK, MEDVED, ZAJČEK IN SRNJAK. MOJCA JIH JE VSE VZELA POD STREHO. NATO SO VSI SLADKO ZASPALI.

MOJCA POKRAJČULJA JE ZJUTRAJ ODPOSLALA VSE GOSTE NA DELO. VOLK JE POSKRBELO ZA DOBRO VEČERJO. PRINESEL JE VEČ PANJEV ČEBEL, JIH ZAKLAL IN VSE LEPO OTREBIL, MED PA OČISTIL IN SPRAVIL V LONEC. SKUHALI SO SI VEČERJO IN LEGLI POČIVAT. PONOČI JE LISICA ZASTOKALA: »AVBE, JOJ, MENE PA TREBUH BOLI!« MOJCA POKRAJČULJA JI JE REKLA: »POJDI V KUHINJO IN SKUHAJ SI KAMILIC!« LISICA JE VSTALA IN ODŠLA V KUHINJO. KOMAJ SO VSI ZADREMALI, JE LISICA ŽE ZOPET STOKALA IN TAKO DOLGO JAVKALA, DA JI JE MOJCA POKRAJČULJA ZOPET REKLA, NAJ SI SKUHA KAMILIC. LISICA JE TAKO ŠLA TRIKART V KUHINJO KUHA SI ČAJA. PA JE NI PRAV NIČ ŠČIPALO PO TREBUHU IN TUDI KAMILIC SI NI KUHALA. VEDELA JE NAMREČ, KAM JE MOJCA POKRAJČULJA SPRAVILA MED, IN GA JE POLIZALA DO KRAJA. NATO JE SLADKO ZASPALA.

(ODLOMEK)

- Oglej si sliko. Kaj prikazuje? O deklici, lončku in živalih pripoveduje pravljica Mojca Pokrajculja.
- Kako se pravljica začne? Pripoveduj.
- Kakšna je Mojca v pravljici? Kako pomaga živalim? Katerim? Kdo je polizal med?
- Kako se pravljica konča? Pripoveduj.

VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV

NEKOČ JE ŽIVELA STARA KOZA, KI JE IMELA SEDEM KOZLIČKOV. IMELA JIH JE RADA, KOT IMA PAČ VSAKA MAMA RADA SVOJE OTROKE. NEKEGA DNE SE JE ODPRAVILA V GOZD PO KRMO, ŠE PREJ PA JE SKLICALA VSEH SEDEM OTROK IN JIM REKLA:

»LJUBI OTROCI, V GOZD GREM, VI PA SE VARUJTE VOLKA! ČE BI PRIŠEL NOTER, BI VAS POŽRL S KOŽO IN KOSTMI. GRDAVŠ SE VELIKOKRAT PRETVARJA, DA JE KDO DRUG, TODA TAKOJ GA BOSTE PREPOZNALI PO NJEGOVEM HRIPAVEM GLASU IN ČRNIH TACAH.«

»LJUBA MAMA, ZELO BOMO PAZILI NASE, KAR BREZ SKRBI POJDI,« SO REKLI KOZLIČKI. KOZA JE ZAMEKETALA IN POMIRJENA ODŠLA NA POT.

NEDOLGO ZATEM JE POTRKALO NA VRATA HIŠICE IN NEKDO JE ZAKLICAL: »ODPRITE, OTROČIČKI, VAŠA MAMA TRKA IN VSAKEMU JE NEKAJ PRINESLA.«

TODA KOZLIČKI SO SLIŠALI HRIPAVI GLAS IN SO TAKOJ VEDELI, DA JE VOLK. »NE ODPREMO TI!« SO ZAKLICALI. »TI ŽE NISI NAŠA MAMA. NAŠA MAMA IMA NEŽEN IN LJUBEZNIV GLAS, TVOJ PA JE HRIPAV! TI SO VOLK!«

VOLK JE TAKOJ ODŠEL K TRGOVCU IN SI KUPIL VELIK KOS KREDE. POJEDEL GA JE IN NJEGOV GLAS JE POSTAL NEŽNEJŠI. POTEM JE ŠEL NAZAJ, ŠE ENKRAT POTRKAL NA VRATA HIŠICE IN ZAKLICAL: »ODPRITE, OTROČIČKI, VAŠA MAMA TRKA IN VSAKEMU JE NEKAJ PRINESLA.« TODA KOZLIČKI SO VIDELI VOLKOVO ČRNO TACO NA OKNU IN SO ZAKLICALI: »NE ODPREMO TI! NAŠA MAMA NIMA TAKIH ČRNIH TAC KOT TI. TI SI VOLK!«

ZDAJ JE VOLK STEKEL K PEKU IN MU REKEL: »UDARIL SEM SE V TACO, POMAŽI MI JO S TESTOM!« KO MU JE PEK POMAZAL TACO S TESTOM, JE TEKEL K MLINARJU IN MU REKEL: »POSUJ MI TACO Z BELO MOKO!« MLINAR SI JE MISLIL: »TALE VOLK BO GOTOVO NEKOGA OSLEPARIL,« IN NI HOTEL NAREDITI TEGA. »POŽRL TE BOM!« JE ZARJUL VOLK IN MLINAR SE JE USTRAŠIL IN MU USTREGEL. TAKŠNI SO PAČ LJUDJE.

ZDAJ JE ŠEL HUDOBNEŽ TRETJIČ DO HIŠICE, POTRKAL JE IN REKEL: »ODPRITE, OTROČIČKI, VAŠA LJUBA MAMICA JE PRIŠLA DOMOV IN VSAKEMU NEKAJ PRINESLA IZ GOZDA.«

KOZLIČKI SO ZAKLICALI: »NAJPREJ NAM POKAŽI TACO, DA BOMO RES VEDELI, ALI SI NAŠA LJUBA MAMICA.« VOLK JE POLOŽIL TACO NA OKNO, IN KO SO KOZLIČKI VIDELI, DA JE BELA, SO MU VSE VERJELI IN SO ODPRLI VRATA. IN KDO JE PLANIL V HIŠICO? VOLK!

(ODLOMEK)

- Kam je odšla mama koza? Kaj je naročila svojim otrokom?
- Ali so otroci upoštevali njen nasvet?
- Kako jih je volk prelisicil? Pripoveduj.

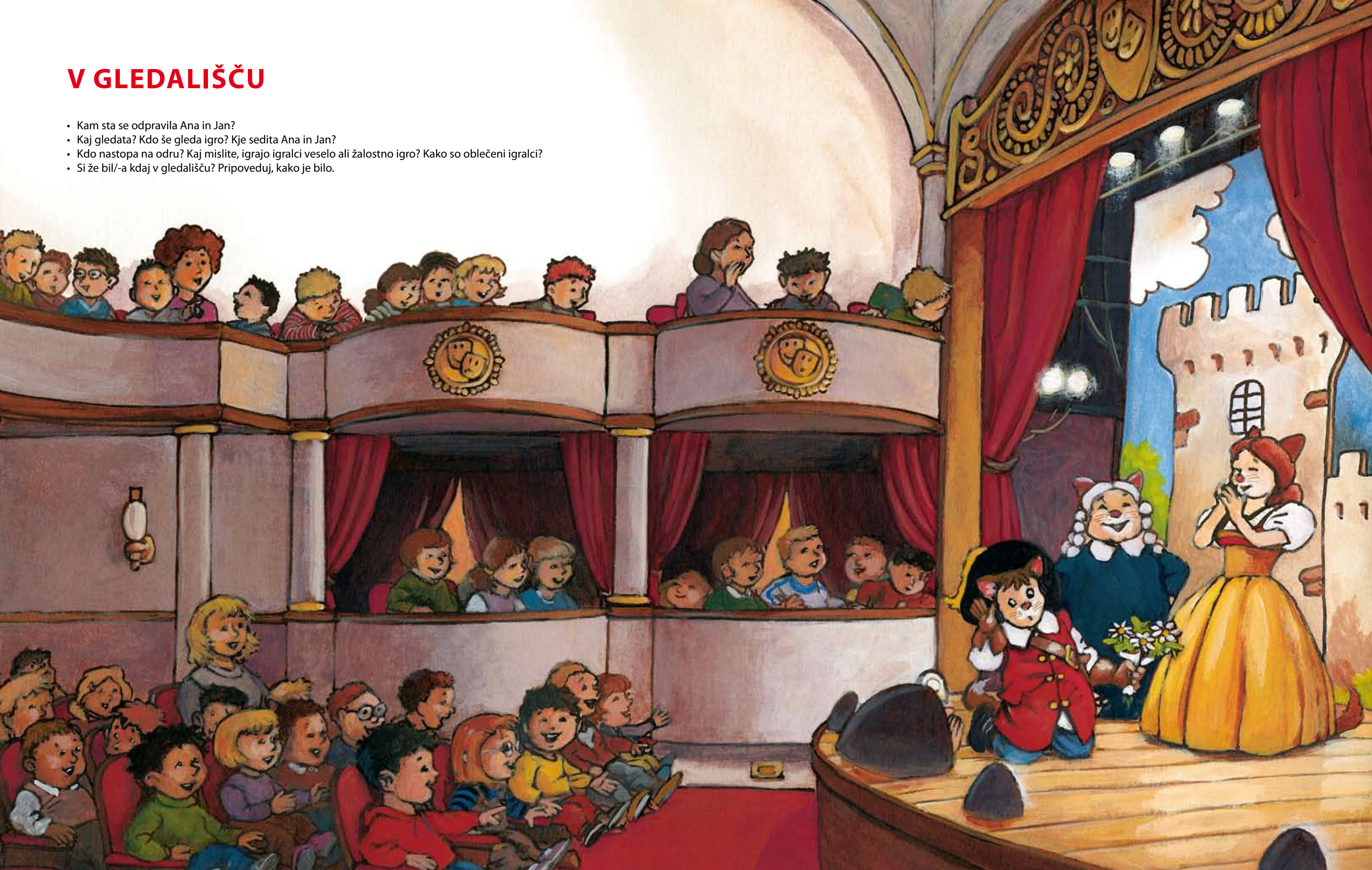
- Poslušaj pravljico na DVD-ju.
- Kakšen glas ima mama koza? Kaj pa kozlički?
- Kako se oglašava volk? Koga je znal oponašati?
- Oponašajte glasove, ki ste jih slišali v pravljici.
- Ste slišali še katere druge zvoke in šume? Katere?
- Kje se dogaja pravljica?

(ikona poslušaj)

V GLEDALIŠČU

- Kam sta se odpravila Ana in Jan?
- Kaj gledata? Kdo še gleda igro? Kje sedita Ana in Jan?
- Kdo nastopa na odru? Kaj mislite, igrajo igralci veselo ali žalostno igro? Kako so oblečeni igralci?
- Si že bil/-a kdaj v gledališču? Pripoveduj, kako je bilo.

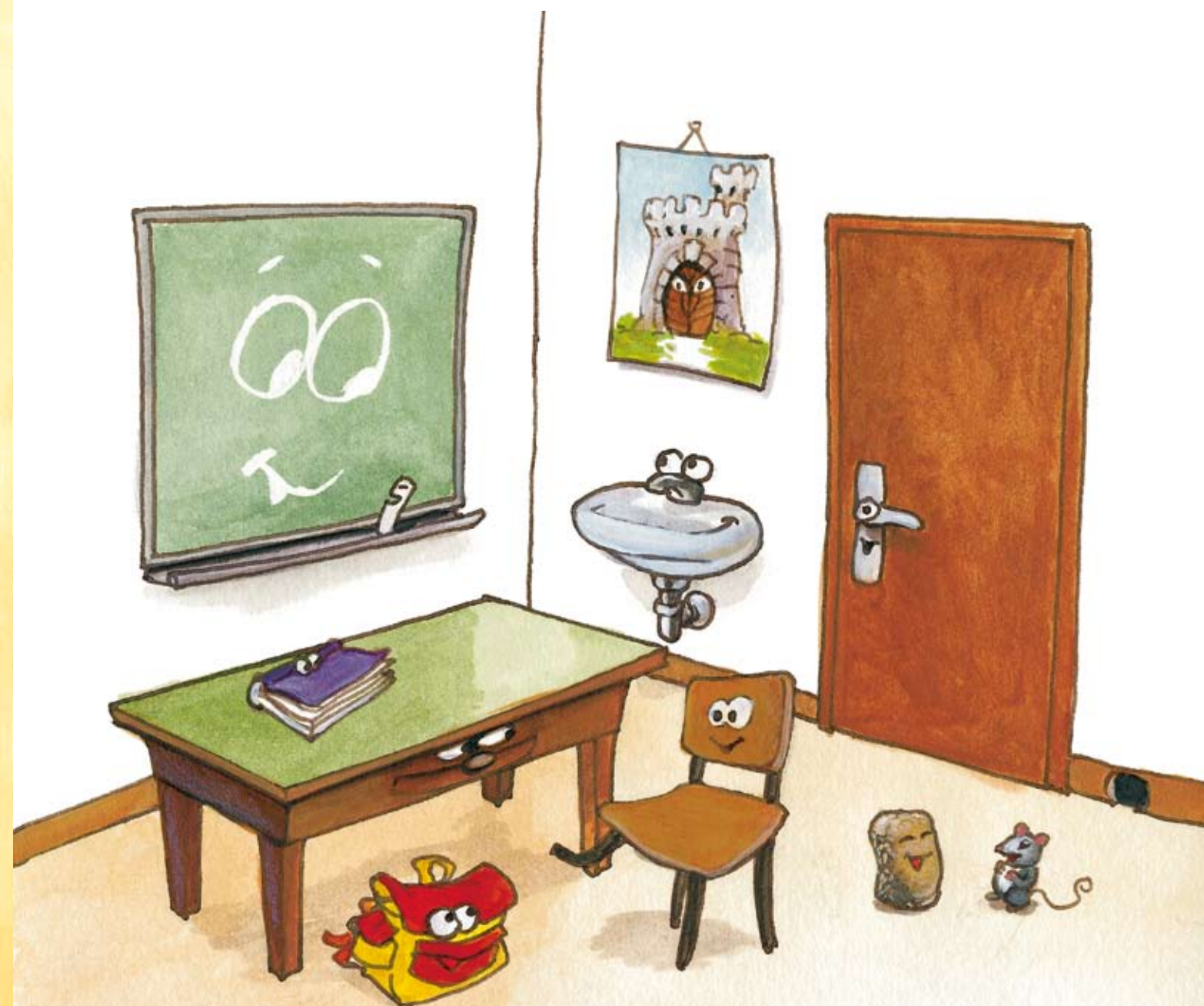

IGRAČE NASTOPAJO

- Kaj so pripravile plišaste živali/igračice gledalcem?
- Katere plišaste živali nastopajo? Kje se dogaja igra? Opiši prostor, kjer igrajo živali.
- Kaj misliš, zakaj se medvedek in zajček prepirata?
- Katera žival ju skuša pomiriti? Kaj jima govori?
- Kako so oblečene živali, ki nastopajo? Koga zabavajo v smešnih oblačilih?

PREDMETI OŽIVIJO

- Ogled si sliko. So na njej takšni predmeti, kot jih lahko vidiš vsak dan? Kaj jim je ilustrator dodal? Komu so podobni?
- Kaj misliš, da se pogovarjata stolček in miza? Kdo ju posluša?
- Kaj predstavljajo vrata na sliki? kateri pravljичni predmeti živijo na gradu?
- Katere predmete v učilnici še lahko oživiš? Z njimi lahko s sošolci/-kami naredite pravo predstavo.

(ikona za poslušanje) POSLUŠAM IN IGRAM PRAVLJICO

Svetlana Makarovič

VOLK IN SEDEM KOZLIČKOV

(radijska igra)

- Kakšen glas je imela mama koza? Kaj pa kozlički? Kako se je oglasil volk? Koga je oponašal? Oponašajte še vi glasove iz pravljice. Ste slišali še kakšne druge zvoke in šume? Katere?
- Kje se dogaja pravljica?
- Kam je odšla mama koza? Kaj je zabičala kozličkom? So upoštevali njen nasvet?
- Kaj se je zgodilo kozličkom, ko ni bilo mame koze? Kako se zgodba razpleta? Pripoveduj.
- Kaj narediš, ko si sam doma in pozvoni na vratih?
- Zaigrajte pravljico. Vaš/-a učitelj/-ica je lahko mama koza. Kdo bo volk? Otroci so kozlički.
- Pripravite učilnico za igro. Kje bodo sedeli gledalci? Kje bo oder za igralce?

LUTKOVNE IGRE

- Natančno opazuj sliko. Kaj prikazuje? Katere izmed njih že poznaš? Opiši najzanimivejšo lutko na sliki. Kaj lahko igramo s takšno lutko?
- Si si že kdaj ogledal/-a lutkovno igro? Kdo igra z lutkami? Kdo govori? Kdo jih premika? Katero lutkovno igro poznaš? Katere lutke so nastopile v lutkovni igri? Kaj ti je bilo všeč v lutkovni igri? Katera je tvoja najljubša lutka? Opiši jo.

ŽOGICA NOGICA

(Ikona gledanje)

- Kako te je zabavala žogica Nogica? Pripoveduj. Povej, kako si predstavljaš žogico Nogico.
- Kdo še nastopa v igrici? Ali se jima je izpolnila njuna želja?
- Kdo je ukradel žogico Nogico? Kam sta jo šla dedek in babica iskat?
- Zakaj je žogica dobila ime Nogica?

VIRI

BABICA pripoveduje: slovenske ljudske pripovedi. Ilustr. Ančka Gošnik Godec. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006.

BEVK, France: Peter Klepec. Ilustr. Marjan Manček. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1988. (Cicibanov vrtiljak)

BREST, Vida: Prodajamo za gumbce. Ilustr. Marjanca Jemec Božič. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2001. (Čebelica)

ČERNEJ, Anica: Hi, konjiček. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1990.

FRIES, Claudia: Pujsa imamo za soseda! Prev. Branka Končar. Ilustr. Claudia Fries. Radovljica: Didakta, 2000.

GRIMM, Jacob in Wilhelm: Rdeča kapica. Prev. Fran Albreht. Ilustr. Marlenka Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1999. (Čebelica)

GRIMM, Jacob in Wilhelm: Sneguljčica. Prev. Fran Albreht. Ilustr. Marlenka Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2000. (Velike slikanice)

GRIMM, Jacob in Wilhelm: Volk in sedem kozličkov. Prev. Polonca Kovač. Ilustr. Maša Kozjek. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2003. (Velike slikanice)

GRIMM, Jacob in Wilhelm: Volk in sedem kozličkov. Prir. Svetlana Makarovič. [Zvočni posnetek]. Trst: Založništvo tržaškega tiska: 1981.

GRUDEN, Igor: Jožek ima hiško. Ilustr. Marjanca Jemec Božič. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1984.

HVALEŽNI medved: koroška narodna. Ilustr. Jelka Godec Schmidt. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2001. (Čebelica)

JANČEK Ježek: slovenska ljudska pravljica. Ilustr. Ančka Gošnik Godec. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. (Velike slikanice)

KOVIČ, Kajetan: Maček Muri. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2007.

(Velike slikanice)

KOVIČ, Kajetan: Zmaj Diredaj. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1991. (Cicibanov vrtiljak)

JERAJ, Vida: Iz Ljubljane čez poljane. Ilustr. Mara Kralj. Ljubljana: Karantanija, 1997. (Metuljčki)

LEVSTIK, Fran: Kdo je napravil Vidku srajčico. Ilustr. Roža Piščanec. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1999. (Cicibanov vrtiljak)

LEVSTIK, Fran: Najdihojca. Ilustr. Milan Bizovičar. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1980. (Velike slikanice)

MALÍK, Jan: Žogica Nogica. Ilustr. Mojca Cerjak. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2005. (Ciciban – zakladi otroštva)

MOJCA Pokrajculja: koroška pripovedka. Ilustr. Marjan Manček. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1989. (Cicibanov vrtiljak)

PAVČEK, Tone: Juri Muri v Afriki: o fantu, ki se ni maral umivati. Ilustr. Marjanca Jemec Božič. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2006. (Cicibanov vrtiljak, Velike slikanice)

PEROCI, Ela: Muca copatarica. Ilustr. Ančka Gošnik Godec. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2007. (Cicibanov vrtiljak, Velike slikanice)

PRAPROTNIK Zupančič, Liljana: Mednarodni živalski slovar. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2005. (Žlabudron)

PREGL Kobe, Tatjana: Če bi srečal krokodila. Ilustr. Kamila Volčanšek. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1981. (Pedenjped)

SUHODOLČAN, Leopold: Cepeceptavček. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986. (Velike slikanice)

SUHODOLČAN, Leopold: Kuža Luža. Ilustr. Danijel Demšar. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1984.

ŠTEFAN, Anja: Čez griček v gozdiček. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1999. (Cicibanova zbirka)

NOVY, Lili: Pika – poka. Ilustr. Marjan Manček. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2003. (Čebelica)

URA je ena, medved še spi: slovenske ljudske naštevanke, odštevanke in izštevanke, igre in poigranke, nagajivke in posmehulje. Ured. in ilustr. Marija Vogelnik. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1990.

VITEZ, Grigor: Kdo bo z nami šel v gozdiček. Prev. Janez Menart. Ilustr. Jelka Reichman. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1986.

VSE najboljše, ciciban!: 100 in še več najboljših iz šestdesetih letnikov Cicibana. Ured. Slavica Remškar. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2005. (Cicibanova zbirka)

WAGENER, Gerda: Bratec za Jožefino. Prev. Milena Žnideršič. Ilustr. Marie-José Sacré. Ljubljana: Slovenska knjiga, 1996.

WILKÓN, Piotr: Muca Rozalinda. Prev. Janko Dolinšek. Ilustr. Józef Wilkón. Ljubljana: EPTA, 2000.

ZAJC, Dane: Leteča hišica. Ilustr. Anka Luger Peroci. Ljubljana: Mladinska knjiga, 2002. (Velike slikanice)

ŽUPANČIČ, Oton: Mehurčki in petdeset ugank. Ilustr. Marlenka Stupica. Ljubljana: Mladinska knjiga, 1999.